

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αρ. Φύλλου 230

Αθήνα, ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 1982.

**ΡΕΚΟΡ... Δημοσιότητας και
Προβολής της Έπετειού της
2ης Μαΐου πέτυχε η Ένωσή μας.**

Δημοσιεύσεις σε είκοσιτέσσερις εφημερίδες, στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Χίο, Σάμο, Μυτιλήνη, Ηράκλειο, Χανιά, Καλαμάτα, Γιάννενα, του ψηφίσματος μας. Δεκατέσσερις είχαν βάλει και φωτογραφία της απόβασης του Έλληνικού Στρατού στο Καί τό 1919. Η εφημερίδα «Εστία» έγραψε και σχετικό σχόλιο.

Ακόμα ΕΡΤ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ: Στο πρωινό δελτίο του Α' προγράμματος, 7λεπτη όμιλία του Τζών Βεϊνόγλου. Η ίδια ξαναμεταδόθηκε από τό Β' πρόγραμμα τό απόγευμα, ενώ, πάλι από τό Α' Προγρ. μπήκε τό ψήφισμα μας στο βραδινό δελτίο.

ΕΡΤ-ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ: Στο δελτίο ειδήσεων των έννιά, στίς 3 Μαΐου, περίληψη του ψηφίσματος και από τό άρχείο της ΕΡΤ, συνέντευξη του Χρήστου Σολομωνίδη, διάρκειας τρισήμιση λεπτά.

ΥΕΝΕΔ-ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ: Περίληψη του ψηφίσματος σε όλα τά δελτία και από την ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ στα δελτία των 6 και 9.30 τό βράδυ.

Μιά σημαντική έπιτυχία του Νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Ας μή ξεχνούμε πώς βασικό αίτημά μας από την πολιτεία είναι νά όρίσει τίς 2 ή 15 Μαΐου, ήμέρα Έθνικής έορτής.

ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΜΑΣ

Παρακαλούμε θερμά όσοι έχετε φωτογραφίες οικογενειακές ή διάφορα ντοκουμέντα από τη Μικρασία, νά μάς τά φέρετε στα Γραφεία της Ένώσεως μας νά τά φωτογραφίσουμε και θά σάς τά έπιστρέψουμε ΑΜΕΣΩΣ.

Βοηθείστε νά πλουτίσουμε τό άρχείο μας και νά ξαναζωντανέψουμε τη ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΞΕΧΑΣΤΩΝ ΠΑΤΡΙΔΩΝ.

ΤΖ.

Χρυσός 'Ιέραξ. Έφεσος 7ος αιώνα π.Χ. (3,2 εκ.)
Βρετανικό Μουσείο.
(Από τό φωτογραφικό άρχείο του Τζών Βεϊνόγλου)

**Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και
Επιστημών**

Έκδηλώσεις Μνήμης

Με διάφορες έκδηλώσεις πού θά γίνουν σ' όλη τη χώρα και στα πέρατα της οίκουμένης, πού υπάρχει όμογένεια, οι Έλληνες θά τιμήσουν τούς νεκρούς της Μικρασιατικής Καταστροφής και θά έκφράσουν τη θέλησή τους γιά νά μείνει άσβεστη ή μνήμη των πατρίδων της Μικρασίας, του Πόντου, της Θράκης και της Κωνσταντινούπολης.

Η ύπουργός Πολιτισμού και Επιστημών κ.ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ δέχτηκε στο γραφείο της 10/μελή άντιπροσωπεία της Συντονιστικής Επιτροπής των προσφυγικών σωματείων της πρωτεύουσας, μέ έπικεφαλής τόν πρόεδρο κ. Τάκη Βεζυργιάννη, και συζήτησε μαζί της τό θέμα της τέλεσης των έκδηλώσεων γιά τά 60 χρόνια της Μικρασιατικής Καταστροφής. Η κ. Μερκούρη, ή όποία σε πρόσφατη όμιλία της δήλωσε πώς θεωρεί «τό '82 έτος παράδοσης και μνήμης», δέχτηκε ν' αναθέσει στην Συντονιστική Ένωση την όργάνωση έκδηλώσεων μνήμης του τραγικού γεγονότος και έξαρσης της συμβολής του ξεριζωμένου Έλληνισμού στην αναγέννηση της Πατρίδας μας, πού θά τελούν υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών.

ΣΥΝΟΔΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Σύμφωνα μέ απόφασή της ή Συντονιστική Επιτροπή θά τελήσει την Κυριακή 19 του Σεπτέμβρη μνημόσυνο στο Μητροπολιτικό Ναό της Αθήνας, στο όποίο θά χοροστατήσει ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ πλαισιούμενος από μέλη της 'Ι. Συνόδου και άλλους άρχιερείς. Μετά τό μνημόσυνο θά ψαλεί τρισάγιο στον άνδριάντα του Έθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου πού βρίσκεται στο χώρο πού είναι πίσω από την Μητρόπολη και θά γίνει κατάθεση στεφάνων.

Κατάθεση στεφάνων θά γίνει και στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τήν ευθύνη γιά τίς έκδηλώσεις μνήμης έχει αναλάβει Συντονιστική Επιτροπή 30 προσφυγικών σωματείων της Αθήνας, εκπρόσωποι των όποιων συγκεντρώθηκαν στίς 10 του Μάη, στα γραφεία της Ένώσης Σμυρναίων, ύστερα από πρωτοβουλία του Διοικητικού μας Συμβουλίου.

Στή διάρκεια της πρώτης αúτης συνάντησης συζητήθηκαν προτάσεις γιά τά προγράμματα των έκδηλώσεων πού προβλέπει διαλέξεις, σύγκληση παμπροσυγικού συνεδρίου, έκθέσεις, εκδόσεις, παραστάσεις, συναυλίες, άθλητικούς

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΕΪ-ΝΟΓΛΟΥ
1878-1943

Ο Στέφανος Βεϊνόγλου, γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1878, από άστική οικογένεια ευκατάστατων εμπόρων, τόν "Αναστάσιο και την Αικατερίνη Βεϊνόγλου τό γένος Κουβέλη.

Τελειώνοντας τις σπουδές του άσολήθηκε μέ τό έξαγωγικό έμπόριο, σταφίδες, σύκα, καπνά, πού διοχέτευε σέ όλη τήν Εύρώπη, κι έπίσης είχε έργοστάσιο κατεργασίας ιούτης, πού εΐσήγαγε από τις "Ινδίες.

Παντρεύτηκε τήν "Ελένη Καρόλου "Ομήρου, κι απέκτησε έξη παιδιά. Τόν "Αλέξανδρο-πρεσβευτή, τόν Αϊμίλιο-άνωτατο υπάλληλο τής Shell και μετά τής ΔΕΗ, τόν Κωσταντίνο-Δικαστικό, Πρόεδρο Φορολογικού Δικαστηρίου, τή Χριστίνα, τή Μαρίτσα και τήν "Αννα, σύζυγο Γιάννη Μαΐλλη, μουσικό και μέλος του Δ.Σ. τής "Ενώσεώς μας.

Κατά τή διάρκεια τής άνακωχής, σέ στιγμές μεγάλης έθνικής εξάρσεως, άρχισε νά γράφει, φλογερά άρθρα στόν έλληνικό και ξένο Τύπο τής Σμύρνης, γιά τήν ένωση τής Μικράς "Ασίας μέ τήν μητέρα "Ελλάδα. "Ελαβε μέρος στή δημογεροντία τής Σμύρνης, κι όταν άρχισε νά διαφαίνεται ότι ό Κεμάλ θά άπωθοΰσε τόν "Ελληνικό στρατό, ό έθνομάρτυς Χρυσόστομος ζήτησε από τόν Στ. Βεϊνόγλου, πού ήταν έξοχος ρήτωρ, κι εξαιρετικής μορφώσεως, νά εκπροσωπήσει τόν "Ελληνισμό τής Μικράς "Ασίας στήν Ούάσιγκτων, μαζί μέ τόν έπίσης διακεκριμένο δικηγόρο, "Αντώνη "Αθηνογένη γιά νά συνηγορήσουν και νά μήν πέσει πάλι ή Σμύρνη σέ τουρκικά χέρια. Αϊ Η.Π.Α. όμως ήταν άποφασισμένες νά μήν έμπλακοΰν σέ νέα στρατιωτική περιπέτεια, κι 'έτσι τό μόνο πού κατάφεραν οί δυό άπεσταλμένοι Σμυρναίοι, ήταν νά σταλεί άνθρωπιστική βοήθεια, τρόφιμα, φάρμακα, χρήματα. "Ο Βεϊνόγλου παρά τήν έπείγουσα άνάγκη νά επιστρέψει στήν "Ελλάδα, γιά νά φροντίσει τήν πολυμελή οικογένειά του, πού μόλις είχε φθάσει, τέλειως κατεστραμμένη, παρέτεινε τή διαμονή του, γιά νά συγκεντρώσει βοήθεια από τήν "Αμερική και Καναδά, γιά τήν ανακούφιση τών τραγικών άναγκών τών προσφύγων τής Μικράς "Ασίας. Πέθανε τό 1943.

(Συνέχεια από τήν πρώτη σελ.)

άγώνες κ.ά., και άποφασίστηκε ή σύσταση Συντονιστικής "Επιτροπής ή όποια και θά διαμορφώσει τό πρόγραμμα στήν τελική του μορφή. Τήν "Επιτροπή άπετέλεσαν οί Βεζυργιάννης Τάκης - Βεϊνόγλου Τζών - Βικέτος Νίκος ("Ενωσης Σμυρναίων), Βιορές Χρυσόστομος ("Ενωση Σμυρναίων Νικαίας και Πειραιώς), Δαδΐπτης Εΰάγγελος ("Ενωση Κυδωνιατών) Καραγκιοζΐδη Νίνα (Σύλλογος "Ομηριάδων), Μακρίδης "Αλέξανδρος (Σύλλογος Κων/πολιτών - Μεγάλη του Γένους Σχολή), Σταυριανΐδης "Ιωάννης (Παμποντιακή "Ενωση), Χατζηνικολάου Γεώργιος ("Ενωση "Ατταλειωτών και "Αλαϊωτών), Χρυστοφορίδης Χρήστος (καλλιτεχνικός οργανισμός Ποντίων) και Ψαρρός Δημήτριος (Διασωματειακή "Ενωση "Εθνικό Μουσείο του "Ελληνισμού τής "Ανατολής). "Ο Πρόεδρος του Συλλόγου τών Παραμίων Κυζηκινών Μανώλης Παπαναστασίου δήλωσε ότι προσφέρει τό ποσό τών 50.000 δραχμών, γιά τήν ένίσχυση του έργου τής "Επιτροπής.

Σέ κοινή σύσκεψη του προέδρου τών Μικρασιατικών Συλλόγων και τής "Επιτροπής τής "Ι. Συνόδου τής "Εκκλησίας τής "Ελλάδος, πού τήν άποτελούν οί Μητροπολίτες Μυτιλήνης κ. "Ιάκωβος, Ν. Σμύρνης κ. Χρυσόστομος, Ζακύνθου κ. Παντελεΐμων, άποφασίστηκε ή δεΰρυνη τής Συντονιστικής "Επιτροπής μέ τή συμμετοχή τών παραπάνω Μητροπολιτών και τών εκπροσώπων τής "Εστίας Ν. Σμύρνης τής κ. Καλλιόπης Κολιοπούλου-Γρίβα και του κ. Παντελή Σερέφογλου.

Μέ τήν νέα της μορφή ή Συντονιστική "Επιτροπή συνεδρίασε στις 28/5 και άφου δέχτηκε σάν νέο μέλος της τόν κ. Πολύκαρπο Πολυκαρπίδη του Συλλόγου Νέα Σινασός Καπαδοκίας, σχηματίστηκε σε σώμα ως έξης: Πρόεδρος: ΤΑΚΗΣ ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ, "Αντιπρόεδροι: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΙΟΡΕΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ, Γεν. Γραμματέας: ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΕΡΕΦΟΓΛΟΥ, Ταμίας: Μητροπολίτης Ν. Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, καθήκοντα βοηθού ταμία άνατέθηκεσαν στόν κ. Πολύκαρπο Πολυκαρπίδη και είδικού γραμματέα στόν κ. "Αλέξανδρο Σωφρονιάδη.

Γιά τήν μελέτη και έπεξεργασία του προγράμματος τών εκδηλώσεων, καθώς και γιά τήν υποβοήθηση του έν γένει έργου τής Συντονιστικής "Επιτροπής δημιουργήθηκαν έπιτροπές Οικονομικών, Τύπου και Δημοσιών Σχέσεων, "Εκδόσεων, "Εκδηλώσεων κ. ά.

Τό πλήρες πρόγραμμα τών εκδηλώσεων, μετά τή όριστικοποίησή του από τή "Επιτροπή, θά άνακοινωθεί κατά τή διάρκεια μεγάλης συνέντευξης τύπου στήν όποια θά παραστεί ή ύπουργός Πολιτισμού και "Επιστημών κ. Μελίνα Μερκούρη.

ΝΙΚΟΣ ΒΙΚΕΤΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΥΠ.Π.Ε

"Αντιπροσώπεια του Δ.Σ. τής "Ενωσης Σμυρναίων πού τήν άποτελοΰσαν ό Πρόεδρος Τάκης Βεζυργιάννης ό Γεν. Γραμματέας Νίκος Βικέτος και οί σύμβουλοι Τζών Βεϊνόγλου και "Αννα Μαΐλλη. "Επισκέφτηκε στις 17/5 τόν Γ. Γραμ. του Υ.ΠΠΕ κ. Μιχάλη Δωρή και τόν ένημέρωσε γιά τό όλο έργο πού έπίτελει ή "Ενωση και ιδιαίτερα γιά τά προβλήματα πού άπασχολοΰν τήν πνευματική μας όργάνωση (οικονομικό, στεγαστικό κ.λπ.).

"Ο κ. Δωρής ζήτησε νά του ύποβληθεί ύπόμνημα μέ τά προβλήματα τής "Ενωσης και ύποσχέθηκε νά βοηθήσει τό Σωματείο μας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

"Ο σημερινός Πρωθυπουργός κ. "Ανδρέας Παπανδρέου, όπως και ό πρόεδρος τής προηγούμενης κυβέρνησης, άνάγγειλε έπίσημα τήν άπόφαση γιά τήν ίδρυση Πανεπιστημίου του Αιγαίου.

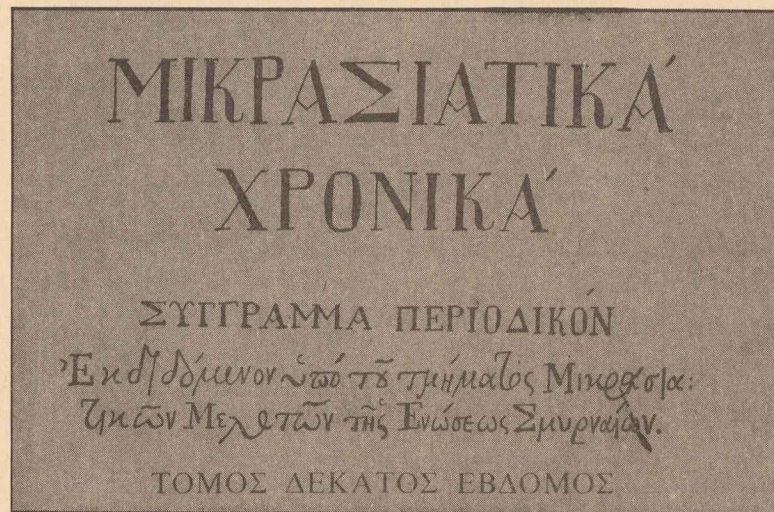
Τό θέμα αυτό, τά τελευταία 30 χρόνια, ήταν μιά από τις έπιδιώξεις τών Προσφυγικών Σωματείων και ιδιαίτερα τής δικής μας "Ενωσης. "Ο άείμνηστος καθηγητής Μιχαλάκης "Αναστασιάδης, και σάν Πρόεδρος μας και πρίν γίνει πρόεδρος, είχε άγωνιστεί γιά τήν ιερή αυτή ύπόθεση.

Σήμερα λοιπόν, ζητούμε από τήν Κυβέρνηση στόν "Ιδρυτικό νόμο του Πανεπιστημίου του Αιγαίου νά προβλέψει τή δημιουργία Τομέα Μικρασιατικών Σπουδών γιά τή μελέτη και τήν έρευνα τής ιστορίας και του πολιτισμού τής "Ανατολής από τών άρχαιότατων χρόνων μέχρι τό 1924.

"Η Συμβουλευτική γνώμη όλων τών Προσφυγικών φορέων και Μικρασιατών καθηγητών και πνευματικών άνθρώπων πρέπει νά ζητηθεί και νά ληφθεί ύπόψη.

Είμαστε στή διάθεση τής Πολιτείας γιά τό "Εργο αυτό.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

Σέ πρωτοσέλιδο άρθρο του Διοικητ. Συμβουλίου τής "Ενωσης (φ. 225 Ιανουαρ. 1982), μέ τίτλο «Μέ τήν άρχή του καινούργιου χρόνου 1982», οί δυό, μόνο, πρώτοι στίχοι τής 3ης παραγράφου, μέ λακωνική μετριοφροσύνη, άναφέρονται στήν έκδοση του ΙΖ' Τόμου τών Μικρασιατικών Χρονικών.

Τήν άπλή εκείνη είδηση, θεωρούμε άπαραίτητο νά συμπληρώσουμε, παραθέτοντας, περιγραφικά, γιά τά μέλη μας, μερικά χρήσιμα πληροφορικά στοιχεία, πάνω στο περιεχόμενο τών 392 σελίδων του βιβλίου.

"Ο Τόμος αυτός, άφιερωμένος, μέ εύγνωμοσύνη, στή μνήμη του πρωτεργάτη τής «"Ενωσης Σμυρναίων» άείμνηστου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΠΕΝΑΚΗ, πού τίμησε τις "Ιωνικές Πατρίδες μας, έμψυχωτής του έργου της και Πρόεδρος του Διοικητ. Συμβουλίου της, 15 χρόνια, σέ συνέχεια, συγκεντρώνει δώδεκα (12) ιστορικές και λαογραφικές μελέτες, γραμμένες από διαπρεπείς διανοούμενους, συμπολίτες μας ή μή.

"Ολες άναφέρονται στή ζωή και τόν πολιτισμό τών "Ελλήνων τής Μικρασίας.

"Ολες είναι καρπός σοβαρής έρευνας και έπιστημονικής γνώσης.

"Ολες προσφέρουν στόν άναγνώστη καινούργια μηνύματα του "Ελληνισμού τής "Ανατολής, πάνω σέ ποικίλα θέματα, μέ ύπεύθυνη τεκμηρίωση, μακριά από προχειρογραφία και έντυπωσιακές, συγκινησιακές έπιδιώξεις.

Περιοριζόμαστε νά αναγράψουμε έδω, τά όνόματα τών διακεκριμένων συγγραφέων, μέ τις ιδιότητές τους και μέ τούς τίτλους τών έργων τους, πού άποθησαυρίζει, συλλογικά, ένας τόμος, 17ος ΤΟΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ.

"Η συνοπτική αυτή άναφορά, ίσως θά μπορέσει νά δώσει μιά πρώτη γεύση τής άξιας και του ενδιαφέροντος τής πρόσφατης έκδοτικής προσφοράς του πνευματικού Σωματείου μας.

Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1) Του άλησμόνητου Πανεπιστημιακού Καθηγητή ΜΙΧΑΗΛ ΑΘ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ, πρ. προέδρου τής «"Ενωσης Σμυρναίων»: "Ενας καινοτόμος Φυσικός του "Ελληνικού διαφωτισμού, Κωνστ. Μιχ. Κούμας».

Πολύ γνωστή, ή άποφασιστική συμβολή του σοφώτατου Δάσκαλου του Γένους, στόν πνευματικό διαφωτισμό και στόν έκσυγχρονισμό τής "Ελληνικής Παιδείας τής Συρναϊκής "Ομογένειας, μέσ' από τά προγράμματα του προοδευτικού «Φιλολογικού Γυμνασίου» (στροφή στις Φυσικές "Επιστήμες), σέ αντίθεση μέ τήν καθυστερημένη συντηρητική τακτική τής «Εύαγγελικής Σχολής».

2) Του Πανεπιστημιακού Καθηγητή ΦΑΙΔΩΝΑ Κ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗ: «Σμυρναϊκά. "Ο Κώδις ύπ' άρ. 43 (157), τής Βιβλιοθήκης τής Ρουμανικής "Ακαδημίας».

"Εμμετρα και πεζά κείμενα, γραμμένα έπιστολικά, από Σμυρναίους λόγιους, μέ θεματογραφία Σμυρναϊκού ενδιαφέροντος.

3) Του κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΜΠΟΥΓΑΤΣΟΥ: «"Αλληλογραφία Κωνσταντίνου Οικονόμου του έξ Οικονόμων, κατά τήν περίοδο 1810-1819».

Θησαυρός χιλίων και πάνω έπιστολών του φωστήρα και καθοδηγητή τής διάνοησης του ύπόδουλου "Ελληνισμού, πού φυλάσσονται στά "Αρχεία τής "Ακαδημίας "Αθηνών και πραγματεύονται καφτά προβλήματα τής έποχής, σχετικά μέ τήν "Εκκλησία και τήν "Ελληνική Παιδεία. Πολλά έπιστολικά κείμενα άναφέρονται σέ έπίμαχα Σμυρναϊκά ζητήματα.

4) Του τουρκολόγου ιστορικού ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΣΑΛΙΚΟΓΛΟΥ: «Λαογραφικά, από τά Φλαβιανά (Zindzidere) τής Καισαρείας».

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

Λαχαριστά άνάλεκτα, από τή θρησκευτική ζωή, τό τοπικό έορτολόγιο και τις λογής κοινωνικές εκδηλώσεις του "Ελληνισμού τών Φλαβιανών.

5) Του κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ: «"Η συμβολή τών "Ελλήνων και "Αρμενίων στή Μικρασιατική άγγελιοπλαστική».

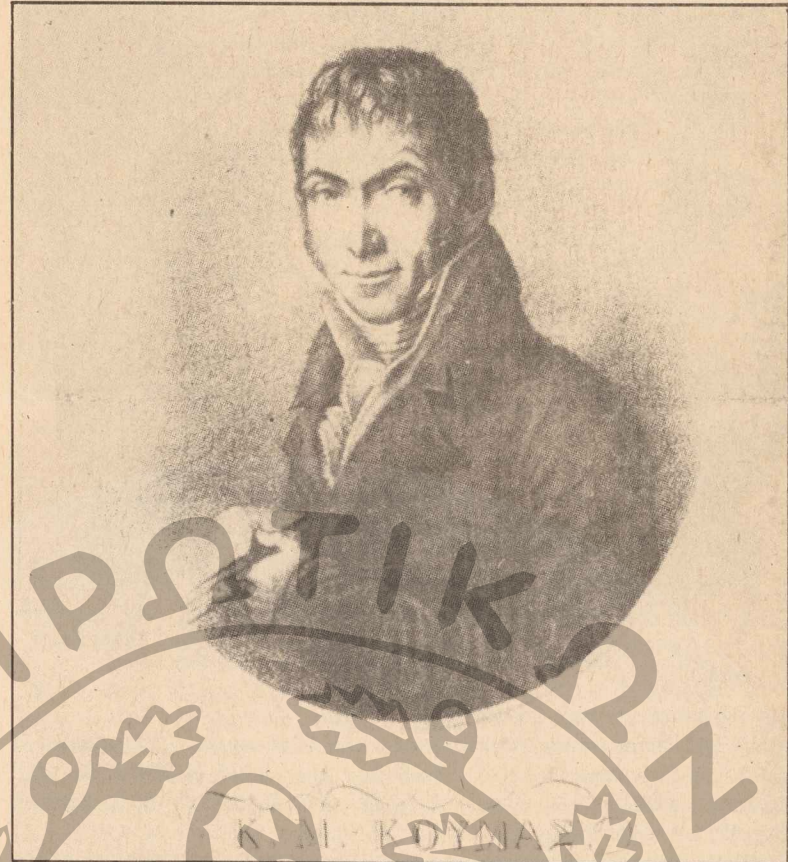
Πλούσια πληροφορόρηση, γύρω από τήν ώραία έτούτη παραδοσιακή λαϊκή τέχνη, στή Σμύρνη και στά κεραμουργικά κέντρα τής "Ανατολής. "Ενδιαφέρουσες ειδήσεις, μέ όκτασέλιδη εικονογράφηση.

6) Τής κυρίας ΑΝΝΑΣ ΓΟΥΗΛ ΜΠΑΔΙΑΡΙΤΑΚΗ: «"Η παραδοσιακή γυναικεία φορεσιά, από τή Σινασό τής Καπαδοκίας».

"Αναμνήσεις αύθεντικές από Μικρασιάτισες τής Πρώτης Προσφυγικής γενιάς, είδικά από τά «ιμάτια» τών "Ελληνίδων τής Σινασού και του "Ικονίου, από τις ζυπούνες και τά σαλβάρια, τό έντερι και τό γιλέκο, τά ποδόρτια, τό γουνί, τόν κεφαλόδεσμο κ.λ.π. τής Καπαδοκίας, γενικά, μέ έξασέλιδη εικονογράφηση.

7) Του Αΐδεο. Πρωτοπρεσβύτερου κ.ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ: "Επεισόδιον "Επαναστατικών έν Καισαρεία τής Καπαδοκίας, κατά τήν "Ελληνικήν "Επανάστασιν του 1821».

"Αγνωστες, έως τώρα, λεπτομέρειες τών δώξεων και τής σφαγής άνταρτών προκρίτων όμογενών τής Καμπόπολης, από δήμιους έντολοδόχους του Σουλτάνου, έπειτα από λεηλάτηση και καταστροφή τής άρχαίας Μονής και του Μεγάλου "Ελληνικού Σχολείου.

8) Του φιλόλογου Καθηγητή κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΑΜΟΥΗΛΙΔΗ: «Καπαδοκικά έθιμα και δοξαρίες, γιά τό θάνατο και τή ψυχή».

"Εθιμικές παραδοξότητες πρόληψης και δυσδαμονίας και συμπερασματική μελέτη τους, από έρευνα πλούσιου περιστατικού υλικού, Συνεργατών του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών.

9) Του ίδιου συγγραφέα: «Λεξιλόγιο Γλωσσικού "Ιδιώματος Νικόπολης Πόντου».

Βραβευμένη γλωσσολογική έργασία συγκεντρώσης και έρμηνείας 700 και πάνω λέξεων, του τοπικού αυτού Ποντιακού Γλωσσικού "Ιδιώματος.

10) Του κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ: «Φωνητικές και μορφολογικές αλλοιώσεις τών τουρκικών λέξεων του Φαρασιωτικού "Ιδιώματος τής Καπαδοκικής διαλέκτου».

Συστηματική λεξιλογική καταγραφή επιδράσεων τής τουρκικής γλώσσας, στο "Ελληνικό Φαρασιωτικό ιδίωμα τής Καπαδοκίας. Μελέτη 2.146 τέτοιων λέξεων, μέ τις ξενόγλωσσες καταβολές τους (Ευρωπαϊκές, Περσικές, "Αραβικές, Ούγγρικές, "Ελληνικά άντιδάνεια).

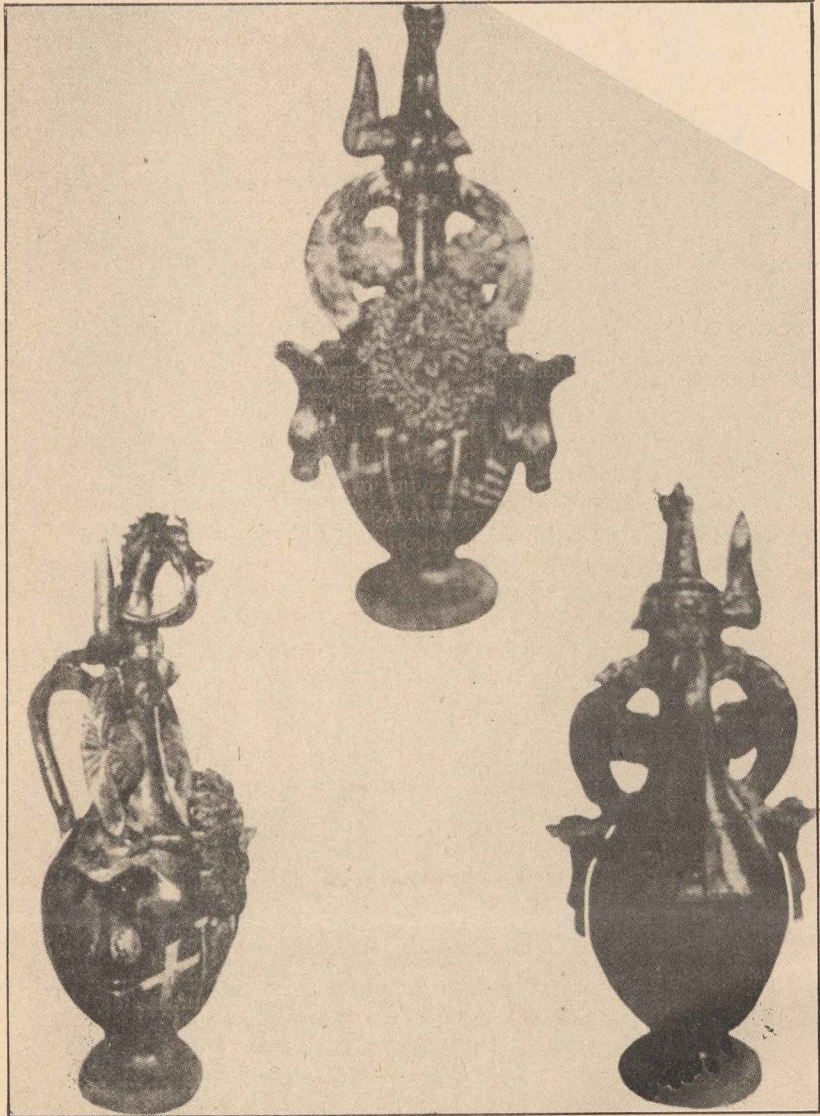
11) Του Ιατρού Συγγραφέα ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ: «Μνήμη δύο διαπρεπών Σμυρναίων Ιατρών, του Μιχαήλ Γεώργ. Τσακούρογλου πατρός, και Γεωργίου Μιχ. Τσακούρογλου υιού».

Πλούσια βιογράφηση δυό Σμυρναίων Ιατρών, μέ λεπτομέρειες τής έπιστημονικής προσφοράς τους και τών φιλόμουσων επιδόσεών τους.

12) Τοῦ Λόγιου κ. ΣΟΦΟΚΛΗ Γ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗ: «"Ένα ιδιωτικό πωλητήριο τοῦ 1835, γραμμένο Φραγκοχιώτικα».

«"Ένα, ἀκόμα, πολύτιμο δαῖγμα τῆς Φραγκοχιώτικης Ἑλληνικῆς γραφῆς, δηλαδή μέ γράμματα Λατινικά, πού συνηθίζονταν, παλαιότερα, σέ κύκλους Ἑλληνόφωνων Καθολικῶν τῆς περιοχῆς τῆς Σμύρνης καί βρίσκεται, σήμερα, μέ σπάνιες, ἴσως ἐξαιρέσεις, ἐξω ἀπό τή χρῆση.

Τρεῖς ὅψεις ἀπό ἀλογοκανατικά μέ ἑλληνικές σημαίες ἑλληνικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Τσανάκ Καλέ. (Ἐκ τῆς εἰκονογράφησης τοῦ 17ου τόμου τῶν Μ. Χρονικῶν)

Τίς 12 Μελέτες τοῦ Τόμου, ἀκολουθοῦν:

α) Ἡ Μικρασιατική Βιβλιογράφηση 165 συγγραμμάτων, Μικρασιατῶν καί ἄλλων Συγγραφέων, μέ τήν ἐπιμέλεια τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ Ε. ΜΗΛΙΩΡΗ ἐπίτ. Μέλους καί πολύτιμου συνεργάτη τῆς Ἑνώσης Σμυρναίων, μαζί μέ εἰδικό ἀλφαβητικό εὑρετήριο.

β) Ἡ χρονολογική καταγραφή τῶν, κάθε λογῆς, δραστηριοτήτων τῆς Ἑνώσης Σμυρναίων, στήν πενταετία 1976-1980.

γ) Ἡ τιμητική ἀναδημοσίευση 38 νεκρολογίων ἀείμνηστων διαπρεπῶν συμπολιτῶν μας, μελῶν τῆς Ἑνώσης, μέ τήν ἐπιμέλεια τοῦ τ. Προέδρου τῆς Ἑνώσης Σμυρναίων κ. ΚΙΜΩΝΑ Α. ΠΑΥΛΙΔΗ.

δ) Γενικό Ἀλφαβητικό Εὑρετήριο τῶν κυρίων καί γεωγραφικῶν ὀνομάτων τοῦ Τόμου.

Ἰδιαίτερα σημειώνουμε πῶς τό Κεφάλαιο «Ἔργα καί Ἡμέραι τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων (1976-1980)» καί τά δύο, παραπάνω Εὑρετήρια, ὀφείλονται στήν ἐπιμοχθὴ ἐπιμέλεια τοῦ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΥΜ. ΚΑΡΑΓΙ-ΑΝΝΗ, πρ. Μέλους τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσης Σμυρναίων.

Αὐτά, γιά τήν περιληπτική ἐξαγγελία τῶν περιεχομένων τοῦ ΙΖ' τόμου τῶν Μικρασιατικῶν Χρονικῶν.

Περιμένοντας, τώρα, τοῦ 18ου Τόμου τήν ἐκδοσὴ, μέ σημαντικότερες Συνεργασίες διακεκριμένων συγγραφέων, δύο στατιστικούς ἀριθμούς παρέχουμε στοὺς ἀναγνώστες τῆς Ἑφημερίδας μας:

Οἱ 17 ἐκδομένοι, ἕως τώρα, Τόμοι τῶν Μικρασιατικῶν Χρονικῶν, στίς 8.074 σελίδες τους, συγκεντρώνουν 287 Μικρασιατικοὺ ἐνδιαφέροντος, σπουδαῖες Ἱστορικές καί Λαογραφικές Πραγματείες.

Αὐτό λέει πολλά, γιά τὴ συνεχιζόμενη ἐκδοτικὴ προσφορὰ τῆς Ἑνώσεως μας, πού συμβάλλει, ὅχι λίγο, στήν προβολὴ καί τὴ διαίτιση τοῦ Ἑλληνικοῦ Μικρασιατικοῦ Πολιτισμοῦ καί τῆς Ἱωνικῆς Ἰδέας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΩΝΗΣ

«ΚΥΠΡΙΑ ΜΑΝΑ»

Ι. ΜΑΛΟΒΡΟΥΒΑ.

...Μαθαίνουμε κάθε μέρα πῶς κάποιος παῖδ ἀπὸ τὰ μέρη μας σκοτώθηκε, ἐκτελέστηκε ἢ ἐξαφανίστηκε. Θέλω νὰ γράψω πῶς ὅλες οἱ Τοῦρκοὶ τῆς Κομοτηνῆς καί τῆς Ξάνθης καταλαβαίνουμε καί συμπονᾶμε τίς Κύπριες μάνες καί τίς Ἑλληνίδες μάνες, πού ἀγνοοῦνται παῖδιά τους...».

(Οἱ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΜΕΙΣ) Τατιάνα Γκρίση-Μιλλιέξ «ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΤΥΠΙΑ», 21-3-1982

Ὁ Μικρασιατικός Ἑλληνισμός μπορεῖ νὰ λογιζέται ὑπερήφανος, διότι περιλαμβάνει ἀνάμεσά του πολλά καί ἀξιόλογα ὀνόματα γυναικῶν, πού ἀσχολοῦνται συστηματικά μέ τὰ Γράμματά μας. Τέτοια ἔχουμε νὰ παραθέσουμε πάμπολλα: Διδῶ Σωτηρίου, Γεωργία Δεληγιάννη-Ἀναστασι-ἄδη, Ἰριγένεια Χρυσοχόου, Ἀνθούλα Ζόλδερ, Ζηνοβία Λιθοδόου, Ν. Εὐτυχίδου, Κ. Κολιοπούλου, Ν. Γιαννακίδου, Γ. Μπαλαφούτη, Ὀλγα Βατίδου, Ἀγάπη Μολυβιάτη κ.π.ἄ.

Ἡ κ. Ἰσαβέλλα Σικιριδῆ-Μαλόβρουβα, μικρασιάτισσα, κι' αὐτή, στέκεται ἰσάξια καί ἰσότημα μέ τίς παραπάνω, διότι μέ τό καθόλου ἔργο της, πού εἶναι πολυποικίλο καί πολυδιάστατο, δείχνει πῶς ἀνήκει στή χορεία ἐκείνῃ τῶν Γυναικῶν, πού ἡ ἐνασχόλησή τους στὸν πνευματικό τομέα δέν ἀποτελεῖ πάρεργο ἢ ἀνάγκη γιά κοινωνικὴ προβολή, ἀλλὰ πράξη ζωῆς..

Ἔτσι, ἀναζητώντας τήν κ. Ἰσ. Μαλόβρουβα στὰ πνευματικά μας «στέκια», θὰ τὴν βροῦμε πανταχοῦ παρούσα. Ἡ ἀνάμιξή της σ' ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐντεχνου λόγου καί τῆς τέχνης εἶναι συνεχῆς καί ἐντονη. Πεζο - Ποίημα - Μελέτη - Παιδικό - Ταξιδιωτικό - Λαογραφικό - Θέατρο - Κριτική, Ζωγραφική: νὰ τὰ πνευματικά της ἐνδιαφέροντα!

Πέραν τούτων ὅμως ἔχει νὰ μᾶς ἐπιδείξει καί ἄλλες ἱκανότητές της, πού ἀνάγονται στήν σφαῖρα τῆς ἐκδοτικῆς καί τῆς δημοσιογραφικῆς δράσεως. Ἐκδότρια καί ἀρχισυντάκτης τοῦ (προσωπικοῦ) περιοδικοῦ της «ΣΜΥΡΝΑ», ἀρχισυντάκτης στὸ γυναικεῖο περιοδικό «ΣΟΡΟΠΤΙΜΙΣΤΙΚΗ ΗΧΩ» καί μόνιμη ἀρχισυντάκτης στήν ἐφημερίδα «ΟΙΚΟΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ».

Φυσικά οἱ συγγραφικὲς της ἱκανότητες βρίσκονται «ἀποτυπωμένες» στὰ 17 βιβλία της, πού ὅσοι τᾶχουν χαίρονται τό ὕφος της καί τὴν ζωντανία της. Τελευταῖο βιβλίο της βρίσκουμε τό Θεατρικὸ της «ΚΥΠΡΙΑ ΜΑΝΑ», πού πρωτοπαίχτηκε ἀπὸ τό «CYPRE HOUSE» τῆς Νέας Ὑόρκης τό 1981.

Ἡ κ. Μαλόβρουβα, μάνη ἢ ἴδια, μέ κείνο τό ὑπέροχο γυναικεῖο αἰσθητήριο, πού κάνει τίς γυναῖκες νὰ νοιώθουν πιότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον τὸν πόνο καί τὴν θλίψη τῶν μανάδων, ὅταν τοὺς στεροῦν τὸ σπλάχνο τους, τό παῖδί τους, «ἐπιασε» ζεστά τό ἀνείπωτο δράμα τῆς Κυπρίας Μάνας, πού ἔχασε τό παῖδί της.

Ἀπ' ὅ,τι εἶμαι μάλιστα σέ θέση νὰ γνωρίζω, μέχρι στιγμῆς, τούλαχι-στον, ἡ Λογοτεχνία τῶν ἡμερῶν μας καί τοῦ δικοῦ μας χώρου, τοῦ Ἑλλαδικοῦ, δέν ἀσχολήθηκε μέ τό θέμα τῶν ἀγνοουμένων τῆς Κύπρου.

Ἐπομένως, ἡ τιμητικὴ πρωτοπορία ἀνήκει στήν κ. Μαλόβρουβα, πού μέ τό μικρὸ Θεατρικὸ της Δράμα (ὅπου στὸ «Χορὸ» λαμβάνουν μέρος καί μανάδες ἀπὸ ἄλλα γεωγραφικά μῆκη καί πλάτη τοῦ πλανῆτῆ μας ἀναζητᾶ τὴν λύση τοῦ κακοῦ καί καλεῖ ὅλες τίς μάνες τοῦ κόσμου σέ συνένωση, γιά ν' ἀκουσθεῖ ἡ παγκόσμια δέηση: «Θεὲ τοῦ σὺμπαντος ἄφησε ν' ἀπλώσει τό φῶς τῆς ἀγάπης πάνω στή Γῆ.....».

Ἡ ΚΥΠΡΙΑ ΜΑΝΑ» εἶναι βέβαια ἓνα μικρὸ σέ ὄγκο κείμενο, ἀλλ' ὥστόσο τό περιεχόμενό του προκαλεῖ συγκλονισμό καί συγκίνηση στοὺς ἀναγνώ-στες του. Ὅποτε, δίκαια πρέπει στήν συγγραφέα του ὁ καλὸς λόγος. Διότι αὐτὴ ἡ πολυβραβευμένη γυναῖκα, ἡ κ. Ἰσ. Μαλόβρουβα (πού πολὺ πρόσφατα τέλη 1981 βραβεύθηκε πάλι μέ τό «Ἀρῶνιο» ἐπαθλο τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων γιά τό βιβλίο της «ΦΩΝΕΣ ΑΠ' ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ») φωτίζει τό δράμα ὅλων τῶν μανάδων τοῦ κόσμου κατὰ τῆς Θεϊκῆς αὐτῆς κατάρας, πού λέγεται Πόλεμος. Ἐνα δράμα πού «δένει» τίς μανάδες στὸν χορὸ τοῦ πόνου....

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛ. ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ

Συγχαρητήριο Τηλεγράφημα

Κύριο Γιάννη Καψή
Υφυπουργὸ Ἐξωτερικῶν
ΑΘΗΝΑ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνάληψης τῶν καθηκόντων σας ὡς Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν αἰσθάνεται ἰδιαίτερη ὑπερηφάνεια γιά τὴν τιμὴ ἡ ὁποία ἔγινε σέ ἐκλεκτό της μέλος καί συμπατριώτη καί σὰς ἀπευθύνει τίς πιὸ θερμὲς εὐχές γιά ἐπιτυχία στὸ ἔργο σας.

Ὁ Γεν. Γραμματέας.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

Στὴν αὐλὴ τῆς «Μελίσσης» ὁ Ἄλκης Πολύτιμος διασκεδάζει τὰ ὄρφανά. (1923).

Τὸ Ὅρφανοτροφεῖο «ΜΕΛΙΣΣΑ»
καὶ ὁ ἈΛΚΗΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ

Μέσα στὰ ντοκουμέντα τῆς κας Α. Κοντοστάθ-Τουρτούρη, διευθύν-τριας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὅρφανοτροφείου Σμύρνης ὑπῆρχε καὶ ἓνας φάκελος μέ τὴν ἐνδειξη **ΑΛΚΗΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ**.

Ὁ Ἄλκης Πολύτιμος, ἐγκριτο μέλος τῆς Ἑνώσεώς μας «ψυχωμένος Ἀνατολίτης» τῆς παλῆς φρουρᾶς μας ἀπὸ τὴν Ἀττάλεια» ἔφυγε πέραν τῶν Ἰωνίων.

Εἰς μνημόσυον αἰώνιον τῆς βαθεῖας καλοσύνης του ἃς εἶναι τό παρακάτω σημείωμα τῆς Κας Τουρτούρη.

«Ὁ Ἄλκης Πολύτιμος, πρόσφυγας Μικρασιάτης, κι αὐτός, πολύτιμος -ὄνομα καί πράγμα- συνεργάτης τῆς Χ.Α.Ν. Θεσσαλονίκης, ἐκεῖνα τὰ χρόνια στὴν ὁμάδα ψυχαγωγίας τῆς Χ.Α.Ν.Θ. εἶχε ἀναλάβει ἐθελοντικά ἓνα ἀπόγευμα κάθε ἐβδομάδα νὰ διασκεδάζει τὰ ὄρφανά τῆς Σμύρνης μ' ἓνα δικό του πρόγραμμα μορφωτικό καί διασκεδαστικό. Μὲ τό ἐπίσης πολύτιμο βιολὶ του καί τὰ γεμάτα πατριωτισμὸ καί ἀνθρωπιὰ δικά του τραγούδια προσπαθοῦσε μέ στοργὴ καί αὐτοθυσίαν νὰ ξελαφρώσει τὸν διπλὸ πόνο τῆς προσφυγιάς καί τῆς ὀρφάνειας τῶν μικρῶν ἀπόκληρων τῆς Μοίρας.

Στὴ φωτογραφία ὁ κ. Πολύτιμος σ' ἓνα διασκεδαστικὸ σκέτς πού παίζει τριγυρισμένος ἀπὸ τὰ ὄρφανά τῆς Σμύρνης στὴ μεγάλη παράθα-λάσσια αὐλὴ τοῦ Ὅρφανοτροφείου τῆς «Μελίσσης» μέσα στὸ πρῶν Βουλγαρικὸ Προξενεῖο, πού εἶχε ἐπιταχθῇ ἀποκλειστικά γιά τὴ στέγαση τῶν ὀρφανῶν.

Ἡ φωτογραφία εἶναι τῆς Χ.Α.Ν. Θεσσαλονίκης».

Γιά τὰ ἐξήντα χρόνια.

Ἀπ' τὴν καταστροφὴ κι' ἀπ' τό μεγάλο γιανκίνι, ἢ Ἑνωσή μας, ὅπως γράφουμε σέ ἄλλη στήλη, πῆρε τὴν πρωτοβουλία δράσης καλῶντας ὅλα τὰ προσφυγικά Σωματεῖα σέ συνεργασία. Ὁ Πρόεδρος μας Τ. Βεζυργιάννης ἐκλέχτηκε Πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Γενικός μας Γραμματέας, Ν. Βικέτος συμμετέχει σ' αὐτὴν καί ὁ Σύμβουλός μας Τζῶν Βεῖνὸγλου κινεῖται δραστήρια στοὺς ζωτικούς τομεῖς Τύπου καί Δημοσίων Σχέσεων, Ἐκδόσεων καί Ἐκδηλώσεων γιά τὴ Μεγάλὴ Μνήμη. Θὰ δουλέψουμε ὅλοι μέρα καί νύχτα. Χρειαζόμαστε χέρια καί μυαλά. Εἰδικευμένα καί ζητοῦμε τὴ βοήθεια ὁποιοῦ μπορεῖ νὰ δουλέψει. Ἀλλὰ κυρίως ζητοῦμε, ἀπαίτοῦμε, ὅλοι μας νὰ γίνουμε, αὐτοὺς τοὺς μῆνες Μνήμης, ἀπόστολοι τῆς Μικρασιατικῆς Ἰδέας πρὸς κάθε κατεύθυνση. Καὶ νὰ μὴ λείψῃ κανεὶς ἀπὸ καμμιὰ δημόσια ἐκδήλωση. Μνημόσυνα, Ἐκθέσεις, γιορτές. Καὶ νὰ κουβαλήσουμε καί τὰ παῖδιά μας. Κι' ὅποιον φίλο τῶν Ἁγίων Χωμάτων. Εἶναι ἱερὴ ὑποχρέωση ὅλων μας. Κι' ὅσοι μποροῦν, ὅσοι «ἔχουν» ἃς στείλουν τὴν ἐκτακτὴ οἰκονομικὴ τους ἐνίσχυση.

Γ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ

Ὁ καθηγητὴς Γιώργος Τενεκίδης ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ Ἑνώσις Σμυρναίων ἔστειλε συγχαρητήριο γράμμα στὸν κ. Τενεκίδη γιά τὴν ἀκόμη μία τιμὴ πού προστίθεται στὸ δημιουργικὸ καί πνευματικὸ ἔργο τοῦ συμπατριώτη μας.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

«Η ΙΩΝΙΑ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΞΕΣΗΚΩΜΟ»

ΤΖ. Βεῖνὸγλου

Γράφοντας αὐτὲς τίς λίγες γραμμές γιά τὴν τελευταῖα παρουσία, μέ Ἱωνικὸ θέμα, τοῦ ἀγαπητοῦ συμπατριώτη Τζῶν Βεῖνὸγλου, δὲ ζητῶ, οὔτε θέλω νὰ κάμω κριτικὴ στὸ περιεχόμενο τοῦ κειμένου, οὔτε στὴν τεχνικὴ τοῦ γνωστοῦ λογοπλάστη συγγραφέα.

Σκοπὸς μου εἶναι νὰ μεταφέρω στὸν «οἶκεο» κύκλο τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΗΧΩΣ» τὰ συναισθήματα πού μοῦ προκάλεσε ἡ ἀνάγνωση τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ μελετήματος. Πολλὰ ἔχουν γραφεῖ γιά τό θέμα αὐτό. Τό πόνημα τοῦ Βεῖνὸγλου, ἦταν τό πιὸ ὁλοκληρωμένο μέ τὰ πιὸ πρόσφατα ἱστορικά στοιχεία, ἔστω κι ἂν παρουσιάζεται στὰ πλαίσια μιᾶς ὁμίλης.

Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ 1744, τὴ σύσταση τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας στὴ Σμύρνη, βλέπουμε ὁλοκάθαρα τό ρόλο πού ἔπαιξαν οἱ Ἑλληνες τῆς Μ. Ἀσίας στὸν μετέπειτα ξεσηκωμό. Μὲ τέχνη καί μαεστρία μᾶς περνᾶ ἀπ' ὅλα τὰ κανάλια- πνευματικὴ προετοιμασία, προσφορὰ ὕλικῃ καί σὲ ἐμψυχο ὕλικό καί ὁ ἀντίκτυπος τοῦ ἀγῶνα στὰ διάφορα μέτωπα, πού ἦταν τό τρομερὸ αἱματοκύλισμα τῆς Μ. Ἀσίας.

Ὅραμα, πού πρέπει νὰ μᾶς κάνουν νὰ νοιώθουμε περηφάνοι, γίνονται οἱ γραμμές αὐτοῦ τοῦ κειμένου. Ἦτανε τό ἀντάρτικο στὴν Ἱωνία- κι ἂς μὴν ὑπῆρχαν ἐκεῖ ἀρματολίκια, ἦταν ἡ συμμετοχὴ στὸν ἱερὸ λόχο καί τό στρατό τοῦ Ὑψηλάντη. Ἦταν ἡ Ἱωνικὴ φάλαγγα μέ τοὺς 40.000 μαχητές. Ἦταν ἡ μεγάλῃ, ἡ μεγαλύτερη προσφορὰ σὲ αἷμα καί χρῆμα σὲ πολεμοφόδια τῶν Ἰώνων τότε.

Τὸ ἀνετο λεκτικὸ βοηθᾶ νὰ γίνουν ἀντιληπτές ὅλες οἱ καταστάσεις πού ἀκολουθοῦν ἢ μιὰ τὴν ἄλλη. Θὰ ἦταν πολὺ χρήσιμο ἐάν, ἀπὸ καιρὸ σέ καιρὸ, προβάλλουν τέτοιες μαρτυρίες γιὰ, ὅπως ἀναφέρει κι ὁ συγγρα-φέας, λείπουν ἀποδεδειγμένα ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ἱστορία τῆς Ἑλλάδας τοῦ 1821.

Εἶναι σκότῃμο ν' ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῶν Ἰώνων γιά νὰ φέρνει τὸν ἀντίλαλο ἐκεῖ πού πρέπει νὰ ἀκουστεῖ. Οἱ Ἴωνες δέν ἐκώφευσαν ποτέ σέ κανένα κάλεσμα τῆς πατρίδας καί δίκαια φέρουν τὴν ταυτότητα τοῦ ΕΛΛΗΝΑ.

Συγχαίρω τὸν ἀκάματο πατριώτη ΤΖΩΝ ΒΕΙΝΟΓΛΟΥ, πού δέν ἔπαψε ποτέ νὰ δίνει τὴν ἀφορμὴ ν' ἀκούγεται ἡ ἸΩΝΙΚΗ ΛΑΛΙΑ.

Καλ. Κολιοπούλου -Γρίβα

Σημ. Μικρ. Ηχοῦς. Ἐλάχιστα ἀντίτυπα διαθέτει ὁ συγγραφέας.
τηλ. 6528538

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΙΜΑ ΤΙΣ ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Ἡ γνωστὴ τώρα καί χρόνους 20 γιά τό πολιτικὸ της ἔργο Ε.Χ.Θ., μέσα στὸ γενικὸ πρόγραμμα της, δέν ἔχασε φέτος νὰ τιμῇσιν καί τὴν Μικρασιατικὴ Ἐπέτειο.

Ἔτσι, μερικὲς μέρες μόνον πρὶν ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καί ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα τῶν Ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων, ἐκτός τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεών της, θεατρικῶν, θεολογικῶν καί φιλολογικῶν περιεχομένων, ἔδωσε καί τό καθιερωμένο πιά κάθε χρόνο τσάι της στὴ μεγάλη αἴθουσα Τερψιχόρη τοῦ Ξενοδοχείου Χίλτον.

Κατάμεστη ἡ αἴθουσα, ἀπ' ὅλες τίς ἡλικίες. Καί κεῖ, πρῶτο μέσα στὸ ὑπόλοιπο μουσικὸ καί φιλολογικὸ πρόγραμμά της, ἡ Σμύρνη.

Ἐν ὅψει τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδας, χωρίζοντας τό πρόγραμμα σέ δύο μέρη, «Τὰ πάθη τοῦ Ἑλληνισμοῦ» καί «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ», καί μετὰ ἀπὸ ἓναν ἐμπνευμένο πρόλογο τῆς ἰδρύτριας καί σήμερα ἐπιτίμου προέδρου τῆς Ἑταιρείας, κυρίας Ρένας Τριανταφυλλίδου, μέ τὴν εὐκαιρία τῶν 60 χρόνων ἀπὸ τὴ Μοῖραία Ἐπέτειο, καθὼς καί ἀναφορὰ στὸν Χρῆστο Σολομωνίδη, ἰδρυτικὸ μέλος καί πρῶτο ἀντιπρόεδρο τῆς Ἑταιρείας Χριστιανικοῦ Θεάτρου, ἀνέβηκε στὸ βῆμα ὁ γνωστότατος μικρασιά-της ἡθοποιὸς Ἰορδάνης Μαρῖνος καί διάβασε ἀποσπάσματα ἀπὸ τό βιβλίο τοῦ Χ. Σολομωνίδου «Μνήμη Σμύρνης». Ρίγη συγκινήσεως στὸ ἀκροατήριο, στὴν περιγραφή τῶν σκηνῶν τῆς ἀποβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στὴν Προκυμαία, καί κατόπιν στὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν ἀπολογισμό τῆς Φωτιάς. Μὰ πάνω ἀπὸ ὅλα, αἰγὴ καί συγκλονιστικὴ αἰσιτὴ ὅταν μέ ἔξαρση καί παλλόμενη φωνὴ ἀπήγγειλε τό μοναδικὸ ἀριστουργηματικὸ ποίημα τοῦ Ἀθάνη «Τὰ 3 Καράβια ἀπὸ τὰ Μουδανιά».

Ἀκολούθησε κι' ἄλλη στιγμὴ κατανύξεως: ἡ ἀγαπητὴ φίλη καί σμυρνιά ἀπὸ τὴν μητέρα της Κυβέλη, κυρία Μιράντα Μιράτ ἀπήγγειλε τό ποίημα τοῦ Κωστή Παλαμά «Τὸ τραγούδι τοῦ Σταυροῦ».

- Χριστιανισμός, Ἑλληνισμός, Μνημόσυνα, Σκληρωμένες Πατρίδες...

Ἡ Ἑταιρεία Χριστιανικοῦ Θεάτρου θεώρησε χρέος της νὰ τὰ θυμῇσιν καί νὰ τὰ τιμῇσιν.

Γιά τὴν ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς καί τῆς πρωτοβουλίας νὰ ἐνταχθεῖ ἀναφορὰ τῆς Σμύρνης στὸ πρόγραμμά της Ε.Χ.Θ., ἂν ἐρευνησομε θὰ βροῦμε τό ὄνομα τῆς Γενικῆς Γραμματέως τῆς Ἑταιρείας: Ἑλλή, Σολομωνίδη-Μπαλάνου ἐκλεκτοῦ μέλους μας.

Στις 17 Μαΐου η "Ενώσή μας τέλεσε στη Στέγη της πνευματικό μνημόσυνο του άειμνηστου Επίτιμου Προέδρου της 'Αλέξανδρου Μπενάκη. Έπειτα από τη σύντομη εισήγηση του Προέδρου μας κ. Τάκη Βελυργιάννη, μίλησαν για τό έργο του ό κ. Τάσος 'Αθανασιάδης και ή κ. Μαρία Καρατζοπούλου. Τήν όμιλία της κα Καρατζοπούλου πού είχε σά θέμα τη συμβολή του Μπενάκη στη διάσωση και διαφύλαξη της Σμυρναϊκής και, γενικώτερα, της Μικρασιατικής παράδοσης και μνήμης, θά δημοσιεύσουμε προσεχώς.

Τήν τελετή τίμησε μέ τήν παρουσία του ό 'Υπουργός κ. Ε. Κουλουμπής, εκπρόσωποι άδελφών Σωματίων, τά μέλη μας και οι φίλοι μας.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ

Κυρίες και Κύριοι 'Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Τό νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ σάς υποδέχεται μέ χαρά στην άπομινή πρώτη εκδήλωση από της εκλογής του, τήν αφιερωμένη στον άειμνηστο Πρόεδρό μας 'Αλέξανδρο Μπενάκη.

'Αγαπητοί φίλοι, άν είναι αλήθεια ότι οι ψυχές των προσφιλών μας πλανώνται στους άγαπημένους τους χώρους, τότε νά μή σās μένει καμμία άμφιβολία, ότι ή ψυχή του 'Αλέξανδρου Μπενάκη είναι μαζί μας άπόψε, έδώ σ' αυτό τό χώρο πού τόσο άγάπησε και τόσες προσπάθειες κατέβαλε γιά νά τόν άποκτήσει ή ΕΝΩΣΗ μας.

Ήταν χρέος τιμής, καθήκον και ύποχρέωση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου ν' άρχισεί τό έργο του, τιμώντας τή μνήμη του άξέχαστου δημιουργού, αυτής της στέγης, 4 χρόνια μετά τό θάνατό του. 'Αλλά γιά τή σκιαγραφία της προσωπικότητας του άειμνηστου Μπενάκη καθώς και γιά τή συμβολή του στη διάσωση και διαφύλαξη της Μικρασιατικής μνήμης θά μάς μιλήσουν άπόψε δύο εκλεκτοί όμιλητές, ό κορυφαίος Μικρασιάτης "Ελληνας συγγραφέας κ. Τάσος 'Αθανασιάδης και ή επί σειρά έτών σύμβουλος της ΕΝΩΣΕΩΣ κα Μαρία Καρατζοπούλου. 'Ο κ. Τάσος 'Αθανασιάδης ό δημιουργός των «ΠΑΝΘΕΩΝ», καταξιωμένος Λογοτέχνης, έχει τιμηθεί ως γνωστόν μέ τό μέγα βραβείο πεζογραφίας της 'Ακαδημίας και μέ τό Α' κρατικό Βραβείο βιογραφίας.

Έξαιρετος φίλος της ΕΝΩΣΕΩΣ μας, συνεργάζεται μαζί της ως μέλος της έπιτροπής του ΑΡΩΝΕΙΟΥ ΕΠΑΘΛΟΥ και του 'Επάθλου ΚΥΒΕΛΗΣ.

Έκ μέρους των μελών του Δ.Σ. και των μελών της ΕΝΩΣΕΩΣ, τόν εύχαριστώ θερμά γιά τήν όλη προσφορά του στην Μικρασιατική 'Ιδέα.

'Επίσης εύχαριστώ τήν κα Μαρία Καρατζοπούλου ή όποία διετέλεσε συνεργάτις του άειμνηστου Μπενάκη, γιάτί συμμετέχοντας επί σειρά έτών στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΕΩΣ συνετέλεσε ώστε νά διατηρείται μεταξύ των γενεών των 'Ελλήνων, ή λάμψη της μνήμης του 'Ελληνισμού της Σμύρνης και της άλλης Μικράς 'Ασίας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Κύριε 'Υπουργέ, Κυρίες και Κύριοι

Εύχαριστώ τή Διοίκηση της 'Ενώσεως Σμυρναίων πού μου δίνει τήν εύκαιρία νά κάνω μιά σύντομη συντομώτατη σκιαγραφία του 'Αλέξανδρου Μπενάκη, πού είχα τήν εύκαιρία νά τόν γνωρίσω και τήν εύτυχία μάλιστα και σάν φίλο και σάν δημιουργό της 'Ενώσεως Σμυρναίων.

Συμβαίνει σέ μερικούς ανθρώπους νά ύλοποιούν τό θρύλο του γεφυριού της 'Αρτας, δηλαδή νά στοιχειώνουν γιά νά γίνεται ένα έργο. 'Απ' αυτούς τούς προνομιούχους ανθρώπους καταγόταν και ό 'Αλέξανδρος Μπενάκης. 'Αφοσιώθηκε μέ πάθος σ' ένα έργο όπως και ό Πάνος Χαλδέζος στο έργο της 'Εστίας Ν. Σμύρνης, πού του εύχομαι πολλές καλές μέρες.

"Όταν γνώρισα τόν 'Αλεξ. Μπενάκη είχε ήδη πολύ λίγο καιρό πού σάν άστεγος χαιρόταν τήν μεγάλη χαρά νά έχει άποκτήσει σπιτι, κι ήταν αυτό στο όποιο άπόψε τιμούμε τήν μνήμη του.

Είχε τήν αντίληψη πώς πρωτοστατούσε σέ μιά νοερή άδελφότητα πού μέλη της είχαν καθήκον νά είναι όλοι οι 'Ιωνες. Γιά νά διαφυλάξουν τήν μνήμη της 'Ιωνίας, νά τή συντηρήσουν και νά τή μεταδώσουν. Και αυτός ύπήρξε ό σκοπός του.

Συμβαίνει σέ μερικούς ανθρώπους, άν έχουν τή θεία χάρη, μέ τό πνεύμα τους, μέ τό ήθος τους, νά άποτελέσουν ένα έκτυπο της φυλής τους. 'Υπάρχουν έλάχιστοι άνθρωποι πού έχουν αυτό τό δώρο νά εκπροσωπούν τή γεωγραφική προέλευσή τους. 'Ο Μπενάκης ύλοποιούσε στο πρόσωπό του τά χαρακτηριστικά του 'Ιωνα. Ήταν ένας αύθεντικός 'Ιων. Ένας Εύπατριδης. Είχε και φυσική και πνευματική χάρη, σκοπτικότητα, κοινωνικότητα, κοσμικότητα ποιότητος και ένα πάθος γιά τόν φίλο, γιά τόν πλαινό του. Ήτανε ό άνθρωπος πού είχε πολύ άνεπτυγμένη τήν αίσθηση της φιλίας. 'Επειδή είχα τήν τύχη νά είναι γείτονάς μου, στην πλατεία 'Αμερικής, πήγαινα συχνά αυτά τά άνιάρά βράδια της Κυριακής. Συνήθιζε νά καλεί κοινούς φίλους, νά τούς προσφέρει αυτό τό άναχνονιστικό πιά τσαί μέ μιά σοκολατίνα και νά κουβεντάζει μαζί τους. Του

'Ο κ. Τάσος 'Αθανασιάδης στο θήμα. Τήν όμιλία του παρακολουθούν ό 'Υπουργός κ. Ε. Κουλουμπής και ό Πρόεδρος μας κ. Τ. Βελυργιάννης.

άρεσε νά δείχνει τήν ώραία βιβλιοθήκη του, μέ πολύ άκριβά δεσμάτα και μέ μιά θεμιτή και χαριτωμένη αύταρέσκεια νά δείχνει χειρόγραφα του Βαλερύ και άλλων μεγάλων προσωπικοτήτων πού τά είχε στο άρχειό του. Σās είπα ότι ήταν και χαριτολόγος. Μου διηγότανε πώς ή μητέρα του είχε μεγάλη φιλία μέ τόν Μητροπολίτη 'Ιάκωβο της Μυτιλήνης. Κάποτε λοιπόν μιά Κυριακή τούς είχε έπισκεφθεί στο παλιό αυτό διαμέρισμα, μιάς παλιάς κατοικίας στην όδό 'Αγαθουπόλεως, στη γειτονιά μου. Ήτανε λοιπόν ή μητέρα του Μπενάκη, ό 'Ιδιος και ό Μητροπολίτης και πίνανε τό τσαί τους. "Όταν ξαφνικά χτυπάει ή πόρτα και παρουσιάζεται κάποιος μέ δυό λαμπάδες. Τήν εποχή εκείνη φαίνεται οι γάμοι γίνονταν στα σπιτία.

(Συνέχεια στη σελ. 10)

'Αναφορά σέ όραματισμούς και λαχτάρες, γνώμες και παραινέσεις διατυπωμένες στη «Μικρασιατική 'Ηχώ» πού ύλοποιούνται σήμερα.

Στό φύλλο 195-196 'Ιαν.-Φεβρουάρ. 1979 της «Μικρασιατικής 'Ηχούς» ό Τάκης Βελυργιάννης, Γενικός Γραμματέας της «'Ενώσεως Σμυρναίων» τότε, έτσι άρχίζει τό άρθρο του. «'Όταν τό Φεβρουάριο του 1976 έλαβα ένα κάλεσμα από τόν Πρόεδρο του τότε Διοικητικού Συμβουλίου, σεβαστό μου φίλο Νικόλαο 'Αρώνη, γιά νά προσφέρω τίς ύπηρεσίες μου στην άνάπτυξη των σκοπών της διατήρησης της μνήμης της χαμένης πατρίδας του παππού μου και του πατέρα μου, της θρυλικής, στη φαντασία μου Σμύρνης, έννοιωσα ένα σκίρτημα μέσα μου και δέχτηκα χωρίς κανένα διαταγμό... Σύγχρονα όμως γνώρισα και μιά άπογοήτευση. Πίστεψα ότι θά κατέχονταν από τίς ίδιες σκέψεις μέ μένα παιδιά και έγγονία των ξεριζωμένων μελών της «'Ενώσεως» μας, και όλοι μαζί μέ μιά συλλογική δουλειά θά δίναμε τήν εύκαιρία σ' αυτούς πού χρόνια και χρόνια δουλεύουν γι' αυτόν τόν σκοπό νά μάς παραδιναν τή σκυτάλη, άφοψ' μάς καθοδηγούσαν πρώτα σωστά γιά τήν πορεία πού άνοιγόταν μπροστά μας. Κι αυτό δέν έγινε.

Κι όμως, νά πού έγινε. Σήμερα πρόεδρος της «'Ενώσεως Σμυρναίων» ό Τάκης Βελυργιάννης, αντιπρόεδρος ό Σωφρόνιος Παπουτσόγλου και γραμματέας ό Νίκος Βικέτος. Κι οι τρεις παιδιά των ξεριζωμένων από δεύτερη γενιά. 'Εται, γιά πρώτη φορά στην 'Ενωση Σμυρναίων τά ήνία του Διοικητικού Συμβουλίου της τά κρατάει ή νέα γενιά. Εύχόμαστε εύόδωση στο έργο τους και νά 'ναι γεροί νά δώσουν κι αυτοί τή σκυτάλη στα παιδιά τους και στα παιδιά των παιδιών τους.

'Εται, τό κάλεσμα του κ. Ν. 'Αρώνη ήτανε εύλογία. "Όμως άς ανατρέξουμε σέ όμιλία του κ. Ν. 'Αρώνη πού έγινε σέ δεξίωση 172 νέων μελών της 'Ενώσεως Σμυρναίων και πού δημοσιεύτηκε στη «Μικρασιατική 'Ηχώ» (φύλλο 158 Μάιος 1974). 'Ο κ. Ν. 'Αρώνης πρόεδρος τότε της «'Ενώσεως Σμυρναίων, έτσι άρχισε τήν όμιλία του: «Τό Διοικητικό Συμβούλιο της 'Ενώσεώς μας, άγαπητοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες, μέ χαρά σās ύποδέχεται στη Στέγη μας —στη Στέγη σας— και μέ συγκίνηση σās καλωσορίζει. Είσατε τ' άδέρφια μας, πού έρχόσαστε νά πικνώσετε τίς τάξεις μας των υπερχίλιων μελών μας. Νά τονώσετε τή σωματειακή δράση μας, μέ τή δυναμογόνο συμβολή σας, ίσα-ίσα σέ μιά περίοδο πού τό αίσθημα της ευθύνης θεριεύει μέσα στις γενιές μας πού φεύγουν και ξεκινά στα γλήγορα, έπιπαικτικές άνεκτέλεστες ύποχρεώσεις γύρω από προβλήματα μεγάλης έθνικής σπουδαιότητας πού έως τώρα, θεωρητικά μονάχα άγγίξαμε, και πού περιμένουν, τώρα πιά άμηση και σωστή λύση τους. Θεωρούμε σημαντικό τό φαινόμενο της άθρόας προσέλευσης νέων μελών στην όργάνωσή μας, τά τελευταία τούτα χρόνια, και προσβλέπουμε σέ σās γιά τή βοήθεια, πού μέ τή ζωντάνια σας, μέ τά ενδιαφέροντά σας, πολλοί από σās μέ τήν ένεργότερη, ίσως συμμετοχή τους, θά προσφέρете σίς έργασίες μας και σίς προσπάθειές μας. Μέ έλπίδες εύλογες και μέ λαχτάρα, τούς νεώτερους, ξεχωριστά, άγναντεύουμε της δεύτερης και της τρίτης γενιάς των μελών μας και των συμπολιτών μας γιά τή διαδοχή...»

Γιά νά μήν ξεχάσουν οι νέοι μέ τί λαχτάρα οι ξεριζωμένοι του 1922 ήθελαν νά τούς διαδεχθούν οι άπόγονοι, θά αναφερθώ σέ άποσπάσματα από άρθρο του άειμνηστου Μιχαήλ 'Αναστασιάδη καθηγητή πανεπιστημίου. 'Αθηνών και Προέδρου της «'Ενώσεως Σμυρναίων» τότε πού δημοσιεύθηκε στη Μικρασιατική 'Ηχώ» (φύλλο 181. 'Οκτώβριος-Σεπτέμβριος 1976), μέ τήν εύκαιρία της άπονομής του τίτλου του έπιτίμου μέλους της 'Ενώσεως Σμυρναίων στην πρύτανι του πανεπιστημίου των Παρισίων Ι. Πανθέου Σορβόνης Κυρίαν Γλύκατζη-'Αρβελέρ. «...Σκέψεις πού άπασχολούν έμάς τους παλαιότερους, ύπόχρεους νά δώσουμε, σάν κληρονομιά σ' αυτούς πού μάς διαδέχονται, τά Μικρασιατικά εκείνα ιδανικά, πού άρμόζουν σίς ιδιαίτερες συνθήκες μέσα στις όποιες οι νεώτεροι ζούν και διαμορφώθηκαν, έπειτα από μισόν αιώνα ξενιτειάς από Πατρίδες πού δέν γνώρισαν... Κι αυτό φυσικά

δέν μπορεί νά γίνει παρά μονάχα μέ τήν άκρίβεια προβολής της πολιτιστικής σημασίας του 'Ελληνισμού της 'Ανατολής, στη μακραίωνη διάρκεια παρουσίας του, στη γή της 'Ιωνίας, της Αιολίας, του Πόντου και της Θράκης. Αυτό λίγο ως πολύ γίνεται μέ τά δημοσιεύματα και τή δραστηριότητα των Προσφυγικών Σωματείων, δσων συντηρούν τμήματα Μελετών... Τά Μικρασιατικά Μουσεία, τά ένθυμήματα και οι μελέτες άποτελούν πολύτιμες συμβολές, αλλά πρέπει νά συμπληρώνονται και μέ κάτι άλλο, ισότιμα σπουδαίο, και άπαραίτητο. Κοντά στην έπιμέλεια νά συντηρηθούν και νά καλλιεργηθούν τά τεκμήρια πού άποδεικνύουν ποιός ήταν ό 'Ελληνισμός της 'Ανατολής, χρειάζεται άπαραίτητα νά διατηρείται ή δ ι ο α χ ή στη δεύτερη προσφυγική γενιά του γιάτί πρέπει νά είναι υπερήφανη γιά τόν κόσμο από τόν όποιο προέρχεται... ώστε τά παιδιά της δεύτερης και τρίτης προσφυγικής γενιάς αλλά και οι Πανέλληνες νά νιώσουν και νά μάθουν τί άκριβώς ήταν αυτός ό 'Ελληνισμός».

'Ο κ. Κίμων Παυλίδης, Πρόεδρος τότε της «'Ενώσεως Σμυρναίων», σέ άρθρο του μέ τόν τίτλο: «'Η μελλοντική πορεία της 'Ενώσεως Σμυρναίων» πού δημοσιεύθηκε στη «Μικρασιατική 'Ηχώ» (φύλλο 194 Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1976), γράφει:... «Πρέπει όμως νά καταβληθί προσπάθεια όπως μή άτονήση ή τόσον έπιτυχής μέχρι τούδε άναπτυχθείσα δραστηριότης της 'Ενώσεώς μας, αλλά νά συνεχισθί και εις τό μέλλον, διά νά μή εκλείψη ή μνήμη της Μικρασιατικής 'Ελλάδας. Διότι οι άποτελούντες σήμερα τήν 'Ενωση Σμυρναίων είναι προκεχωρημένης ήλικίας και ό αριθμός των βαθμηδόν μειούται. Είναι όθεν έπιτακτική άνάγκη νά έπιδιωχθεί ή ανανέωσις των μελών της 'Ενώσεως διά νέων, δηλαδή διά των τέκνων των, τά όποία άν και δέν έγεννήθησαν εις τήν Σμύρνην, ως καταγόμενα όμως έξ αυτής, όπου έγεννήθησαν οι γονείς των, δύνανται, κατά τό άρθρον 4 του καταστατικού, νά γίνουν μέλη της 'Ενώσεως... συντελούντες ούτω, μέ τόν νεανικόν ένθουσιασμόν των, εις τήν επί μακρόν χρόνόν παράτασιν του βίου της 'Ενώσεως Σμυρναίων, επ' ώφέλεια της Μικρασιατικής ιδέας».

'Αναφέρθηκα σέ άποσπάσματα δημοσιευμάτων τεσσάρων Προέδρων της 'Ενώσεως Σμυρναίων: Του έκλεκτου μας Ν. 'Αρώνη, του άξέχαστου μας Μ. 'Αναστασιάδη, του τελευταίου μας Κ. Παυλίδη, πού παράδωσε τή σκυτάλη στους νέους, και τέλος στον πρώτο της νέας γενιάς Τ. Βελυργιάννη, πού παράλαβε τή σκυτάλη. Κι οι τέσσερις όραματίζονται τή διατήρηση της Μικρασιατικής 'Ιδέας μέ τήν ένεργό δραστηριότητα των άπογόνων.

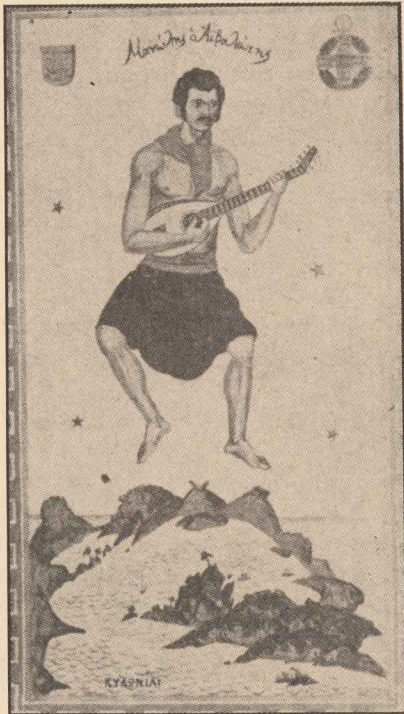
Τελειώνω μέ λίγες φράσεις από δημοσιεύματά μου. Στό άρθρο μου μέ τόν τίτλο: «'Η Συμβολή της Μικρασιάτισσας στη διατήρηση της Μικρασιατικής 'Ιδέας» στη μεγάλη έρευνα των «Μαρμαρινών» γιά τή συντήρηση και διαίωνιση της Μικρασιατικής 'Ιδέας, πού δημοσιεύτηκε στα «Μαρμαρινά» (φύλλο 272-75 'Ιούλιος- 'Οκτώβριος 1971) και άναδημοσιεύτηκε στη «Μικρασιατική 'Ηχώ» (φύλλο 134 'Ιανουάριος 1972). «... 'Όπου ύπάρχει φλόγα, έμπόδια δέν ύπάρχουν. Τό φώς θά μεταδίδεται σίς έρχόμενες γενεές έσσει. Φτάνει ή άκτινοβολία της ψυχής νά ζεσταίνει και νά φωτίζει τούς άπογόνους. 'Ο Μικρασιατικός σεισμός, πού συγκλόνησε τήν ιστορία, δέ θά ξεχαστεί, άν έμεις δέν τό θέλουμε. 'Η ιδέα, άπόσταγμα της πεμπουσίας της ψυχής του Μικρασιάτη, θά ζήσει, άν ανασαίνει άπ' τό όξυγόνο της ψυχής της νέας γενιάς... Βέβαια ή νέα γενιά έχει τά δικά της ενδιαφέροντα. Σήμερα έχει ξεφυγεί άπ' τήν «πεπατημένη». 'Ο μηχανικός πολιτισμός μέ τά λαχανιασμένα άλλα, σκότωσε τό ρομαντισμό. 'Ωστόσο στην ψυχή του κάθε νέου ύπάρχει μιά γωνιά άθικτη άπ' τίς τεχνοκρατικές επαναστάσεις και τίς έξאלλες έκτονώσεις. Σέ τούτη τήν ιερή γωνιά νά σπείρουμε, νά φυτέψουμε στα παιδιά μας, στα παιδιά των παιδιών μας, τήν ιδέα της Μικρασιατικής Πατρίδας... Τό 1453 δέν ξεχάστηκε. Πώς νά ξεχαστεί τό 1922;

ΙΟΪΓΕΝΕΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

ΤΟ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ

«Οἱ Ἕλληνες ἄς θυμούνται πάντα, πῶς ἡ χώρα τους εἶναι αὐτὴ πού γεφυρώνει τὴν Εὐρώπῃ μέ τὴν Ἀνατολή καί χρέος τους εἶναι νά κρατοῦν κάθε ἀνατολίτικο στοιχεῖο».

Ἀντερσεν

Ὁ Ἀἰθαλιώτης ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 Μανώλης (σχέδιο Κόντογλου) μέ τὴν κόμα του καί θράκα τύπου ζεϊμπέκη).

Τό «Ζεμπέικο» ὡς χορὸς συνάντησε στὴν Ἑλλάδα γνήσιους καί ἱστορημένους συνήγορους, ἀλλὰ καί εὐάρυθμους «ἀνιστόρητους» ἐπικρητές. Νά περίπου πῶς ἐπιχειρηματολογοῦν.

«Ἀνέβηκε ἀπ’ τὰ καταγῶγια καί τὰ σκλαβοπάζαρα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς γιὰ νά ἐξελιχθῇ σέ ὄργανο τέλειου μηδενισμοῦ τοῦ ἀτόμου. Μέ τίς κινήσεις τοῦ χοροῦ του, μέ τό κεφάλι συνέχεια κάτω, ὕμνει τὴν ἀρνηση, σπέρνει τὴν κατὰθλιψη, χωρίς καμμιὰ ἀχτίδα ἀνάτασης».

Οἱ συνήγοροι ἀναφέρουν:

«Ἡ εὐρύτατη δημοτικότης τοῦ ἀρτοζηνοῦ ἢ ζεϊμπέκικου δέον νά ἀποδοθῇ εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὡς ὀλοκληρωμένος συμβολικός καί θρησκευτικός χορὸς ἐξυπηρετεῖ καί ἀνακουφίζει, τὸ πνεῦμα, τὴν ψυχὴ καί τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ χορευτὴς κινεῖ τὰς ὀμοπλάτας ὡς πτέρυγας, διὰ μίαν οἰονεῖ πτῆσιν καί φυγὴν μακράν τῶν ἀντιξοτήτων» καί τύπτει διὰ τῶν ποδῶν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν διατήρησίν του ἐν αἰωρήσει μεταξύ Χρόνου καί Διαστήματος. Παρατηρεῖ τὴν γῆν διὰ νά μὴν χάσῃ τὴν πόλωσιν του ὡς ἄλλος Ἀνταῖος, ἐπιρρωνόμενος ἐκ τοῦ πνεύματός της, ἐγγίζων πολλάκις διὰ τῶν γονάτων καί τῶν χειρῶν τὸ χῶμα. Εἶναι μία προσπάθεια διὰ νά κραταιώσῃ ἀπὸ τὰς γαιομαγνητικὰς ἀκτινοβολίας τῆς μητρὸς γῆς, τὸ θάρρος του, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσκολιῶν τοῦ βίου. Μέ τὸν χορὸν αὐτὸν ἐπιτυγχάνει ὁ ἀρχοῦμενος τὴν χαλάρωσιν τοῦ καθ’ ὅλου εἶναι του.

Ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν 9/8 δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν πανάρχαιον φρυγικὸν πυρρίχειον, τὸν εἰς Θράκην χορευόμενον ποτέ, εἰς λατρίαν τῆς Θεομήτορος Κυβέλης». Καί ὑπενθυμίζει τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων Θράξ-Θρακὸς-Θράκη-Φρύξ-Φρυγὸς καί πῦρ τοῦ πυρρίχειου».

Ἀλέξανδρος Μάρραιη-Βελούδιος

Μιά ἀπὸ τίς πιὸ αἰσθαντικές φυσιογνωμίες τοῦ πνευματικοῦ καί καλλιτεχνικοῦ χώρου, ὁ Γιάννης Τσαρούχης, μέ τὴν πρόσφατὴ ἐκθεσὶ του-τὴν ἀναφερόμενη εἰδικὰ τὸ Ζεμπέικο-σημειώνει μέ τὴν εἰκαστικὴ παραστατικότητα του τὸ πῶς εἶδε νά χορεύεται γιὰ πρώτη φορά.

«Τό 1934 εἶδα ἀληθινούς ζεϊμπέκηδες πού μπαρκάρανε στὴ Σμύρνη, σὸ πλοῖο πού μέ πήγαινε στὴν Κωνσταντινούπολη. Πήγαينا νά δῶ τὰ μωσαϊκὰ στὴν Ἁγία Σοφία, πού ἐκεῖνο τὸν καιρὸ εἶχε ξεσκεπασεῖ ὁ Ἀμερικανὸς βυζαντινολόγος Οὐίτμορ.

Αὐτοὶ οἱ ζεϊμπέκηδες ἦταν ντυμένοι μέ τίς παλιές στολές τους καί ἐμοιάζαν πολὺ μ’ αὐτοὺς πού εἶχε ζωγραφίσει ὁ Γύζης καί ὁ Λύτρας. Ὁ

ΜΙΝΩΣ ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ

Ὁ γνωστός ζωγράφος Μίνωσ Ἀργυράκης, στίς 13 Μαΐου, ἐξέθεσε στὴ γκαλερί «Εὐγένη» στὴ μνήμῃ τῆς μητέρας του, σχέδια ἀπὸ τὴν «Παλιὰ Ἀθήνα» τὴν «Πλάκα», καί πορτραῖτα κυρίως οἰκογενειακά, μέ κάρβουνο παστέλ. Ἀνάμεσα σ’ αὐτά, ὑπῆρχε κι ἓνα σχέδιο, ἀπὸ τὴν «Προκυμαία τῆς Σμύρνης». Αὐτὸ δὲν ἦταν τυχαῖο, γιατί ὁ Μίνωσ Ἀργυράκης εἶναι: Ἀϊντινλής!

Γεννήθηκε τὸ 1920 σὸ Ἀἰδίνι τῆς Μ. Ἀσίας, γιὸς τοῦ Φιλοκτῆτῃ Ἀργυράκη, καί τῆς ὠραίας Σμυρναίας Γαλάτειας, τὸ γένος Ἰωαννίδη. Τὸν πατέρα του τὸν ἐσφάξαν οἱ Τούρκοι, κι εἶται τὸ 1922 ἡ μητέρα του ἤρθε στὴν Ἀθήνα μέ τούς δύο γιούς της, τελείως κατεστραμμένοι. Καί τὰ δύο της παιδιὰ σπούδασαν σὸ Κολέγιο Ἀθηνῶν, μέ ὑποτροφία τῆς Πηνελόπης Δέλτα.

Τὸ 1944 ὁ Μίνωσ ἔλαβε μέρος στὴν Ἀντίσταση. Ἀπὸ πολὺ νέος ἐξεδήλωσε τὴν ἀγάπῃ καί τὸ ταλέντο του, γιὰ τὸ σχέδιο καί τὴ ζωγραφικὴ. Τὸ 1948 ἔλαβε γιὰ πρώτη φορά, μέρος στὴν «Πανελλήνια Ἐκθεση» μέ δύο σχέδιά του. Τὸ 1952 κάνει τὴν πρώτη ἀτομικὴ του ἐκθεση σὸ «ΒΗΜΑ». Τὸ 1955 βρίσκεται σὸ Λονδίνο, καί συνεργάζεται μέ ἀγγλικά περιοδικά, τὸ PUNCH London Magazine κ.α.Τὸ 1957 ἐκδίδεται τὸ λεύκωμά του-«ΟΔΟΣ ΟΝΕΙΡΩΝ» μέ μεγάλη ἐπιτυχία. Τὸ 1958-«ΤΟΚΙΟ» περιγραφές ἀπὸ τὰ ταξίδια του, (ὁ Μίνωσ ταξίδεψε παρὰ πολὺ). Τὸ 1962 ἐκδίδει τὸ βιβλίο «Ἡ Πολιτεία ἐπλεε στὴν μελανόλευκο». Τὸ 1963 ἄλλο βιβλίο ὁ «Γύρος τοῦ Κόσμου» ὅλ’ αὐτὰ μέ κείμενα καί σχέδια τοῦ ἴδιου. Ἀπὸ τὸ 1948 ὡς σήμερα ἀκολουθήσαν πολλές ἀτομικὲς ἐκθέσεις του στὴν Ἑλλάδα καί τὸ ἐξωτερικὸ.

Γενικά τὸ ἔργο τοῦ Μίνου Ἀργυράκη, ἐντυπωσιάζει μέ τὴν ἐξαιρετικὴ εὐαίσθησία του, τὴν εὐρηματικότητά του, τὸ χιούμορ, τὸ σαρκασμὸ, τὴν ἀνθρωπιά του. Ἐχει ἀπεικονίσει πάμπολλες φορές, καταστάσεις καί πρόσωπα τῆς σύγχρονης ζωῆς, πού σὸ τέλος καταντοῦν ντοκουμέντα γιὰ τὴν ἐποχὴ της. Σ’ ὅλα του τὰ ἔργα, ὑπάρχει διάχυτος ρομαντισμός, κυρίως σὰ ὀνειρικό του.

Τὰ πορτραῖτα του τὰ χαρακτηρίζει, μιά ἰδιαίτερη εὐαίσθησία, εἶναι μέ ἄνεση, ἀπλά δοσμένα καί ἐκφράζουν τὸν ἐσωτερικὸ κόσμο τοῦ προσώπου εἴτε σχέδιο εἶναι, εἴτε παστέλ.

Ἀννα Μαΐλλη

ἓνας ἀπ’ αὐτούς, ὡς τριανταπέντε χρονῶν, μιλοῦσε καλὰ ἑλληνικά καί μοῦ ἔλεγε διάφορα πράγματα. Ἰδίως μοῦ μιλοῦσε γιὰ τὸ πῶς χόρευε ἓνας νεαρὸς πού ἦταν μαζί τους καί ὅλο ἔλεγε δι κανεῖς δὲν τὸν φθάνει σὸ χορὸ.

Πρὸς τὸ ἡλιοβασιλεμα, ὅταν ξεκίνησε τὸ πλοῖο γιὰ τὴ Πόλη, ὁ νεαρὸς χόρεψε πάνω σὸ κατὰστρωμα. Ἦταν κοντὸς καί χοντροκόκκαλος, ἀλλὰ μόλις ἄρχισε νά κινεῖται πραγματικά μεταμορφώθηκε. Δὲν ἦταν πιά τὸ ἴδιο πρόσωπο. Τὴν ἀνδρεία του, γιατί ἦταν ἀνδρεῖος πολὺ, σχεδὸν ἄγριος, συνεπλήρωνε περίεργα ἓνα εἶδος ταπεινότητος καί ἓνα εἶδος εὐγνωμοσύνης πού δὲν ἦταν γνωστὸ σέ ποιὸν ἀπευθύνεται καί ἦταν σάν νά εὐγνωμονεῖ μέ πολλὴ σεμνότητα ἓνα θεὸ γιὰ τὸ θαῦμα πού εἶναι ἡ ζωὴ. Τὸν συνόδευε ἓνα τομπιλέκι, πού χτυποῦσε ἓνας ἄλλος ζεϊμπέκης σὸ μαγικό ρυθμὸ 9/8.

Ἀληθινὴ θυσία αἰνέσως, ἀνδρεία καί μαζί πνεῦμα συντετριμμένων καί τεταπεινωμένων. Ἐρώτας καί ἀντρεῖσούνη καί μαζί κάτι σάν αἴσθησι τοῦ θανάτου. Εἶναι ἀξιοθαύμαστος πῶς χαμῆλωνε τὰ μάτια του μέ γλυκιά ὑποταγὴ σέ ἀντίθεση μέ τὴ μεγάλη δύναμη, ἀλλὰ συγχρόνως μέ τὰ πόδια του, πού τὰ χτυποῦσε σὸ ἔδαφος, φοβέριζε κάτι τὸ ἀόρατο πού σερνόταν καταγῆς. Ἐμοιαζε μέ κάποιο ἀγαλμα ἐνὸς πολεμιστῇ πού ἄλλοτε βαστοῦσε σπάθα καί ἀσπίδα καί πολεμοῦσε ἓνα δράκοντα καί τώρα εἶχε μείνει χωρίς αὐτὰ τὰ τρία συμπληρώματα-τὴν ἀσπίδα, τὴ σπάθα καί τὸ δράκοντα-πού εἶχαν χαθεῖ, ὅπως συμβαίνει σέ πολλὰ παλιὰ ἀγάλματα».

Ἡ περιγραφή καταξιώνει καί τὴν ἱστορικότητα καί τὴ γνήσια λαϊκότητα τοῦ χοροῦ.

Ὅπως καί νᾶχῃ τὰ πράμα, τὸ ρεμπέτικο ἀγκάλιασε εὐρύτατες μάζες τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπ’ τὸν ἐφοπλισμὸ καί τὸν ὑπουργό, πού καλοῦσαν στίς βίλλες τους ρεμπέτικες κομπανίες μέχρι τὰ ξημερώματα, ὡς τοὺς ἀπλούς ἀνθρώπους. Ἀκόμα καί τὸ Χασικλὴ - τὸν ἀνθρωπο πού πήρε λαθεμένο δρόμο στὴ ζωὴ.

Ἔτσι, τὸ ρεμπέτικο, ἀν καί χτυπήθηκε, λασπώθηκε, κυνηγήθηκε (εἴτε ἀπὸ ταπεινὸ συμφέροντα, εἴτε ἀπὸ ονομισμὸ, εἴτε αὐτὸ δῆθεν ἐθνικὴ περηφάνεια, εἴτε ἀπὸ ἐλλειψη πληροφόρησης, ἄλλοτε εἰλικρινὰ ἀπὸ ὀριστικὸ προσανατολισμὸ στὴν ἐντεχνὴ δυτικὴ μουσικὴ), τελικὰ ἐπιβλήθηκε.

Χάρης σὸ ὕφος του.

Χάρης στὴν πηγαία γνησιότητά του

Χάρης στὴν ὁμορφιά του. Νίκησε!

Τ.Β.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΕΤΣΟΛΗ

Ὁ Γιώργος Μετσόλης λαθαίνει τὴν ἀσημένια ἐγχάρακτὴ πλακέτα ἀπὸ τὸν Δήμαρχο κ. Σαράφогου.

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ

Τὸν περασμένο μῆνα ὁ μεγάλος προσφυγικὸς Δῆμος Κεραταινίου, σέ εἰδικὴ πνευματικὴ ἐκδήλωση, τίμησε τὸν ποιητὴ τῆς Μικρασιατικῆς ρωμιοσύνης -ὅπως τὸν ἀποκάλεσε ὁ Ρίτσος- Γιώργο Μετσόλη.

Ὁ Δήμαρχος κ. Δ. Σαράφогου ἀναφέρθηκε στὴν ὅλη λογοτεχνικὴ προσφορά καί πρόσφερε στὸν Μετσόλη ἀσημένια ἐγχάρακτὴ πλακέτα καί περγαμινῇ.

Ἡ φωτογραφία εἶναι ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ τοῦ Δήμου Κεραταινίου.

Η ΕΝΩΣΗ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ἡ «Ἐνωση Σμυρναίων Νικαίας - Πειραιῶς» ὀργάνωσε σὸ μέγαρό της τὴν 5η Μαΐου μεγάλῃ πνευματικῇ ἐκδήλωση μέ τὴν εὐκαιρία τῶν 60 χρόνων ἀπὸ τὸν ξεριζωμὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Τιμήθηκε συγχρόνως ὁ Σμυρναῖος ποιητὴς καί ἡθοποιὸς Γιώργος Μετσόλης γιὰ τὴν πνευματικὴ προσφορά του καί τὴν πολὺτιμη συμβολὴ του στὴν πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῆς Νικαίας.

Μετά ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Γεν. Γραμ. κ. Π. Μελιδώνη, μίλησε ἡ Ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ κ. Μελίνα ἡ ὁποία ἐκτός τῶν ἄλλων ἀνακύρηξε τὸ 1982 ὡς «ἔτος Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ». Στὴ συνέχεια ὁ Σμυρναῖος κ. Σαρίδης, χειροκροτούμενος ἀπὸ τὴν κατὰμεστὴ αἴθουσα, πρόσφερε λίγο χῶμα ἀπὸ τὴν Πατρίδα Σμύρνη στὴν Ἐνωση.

Μετά σὸ βῆμα ἀνέβηκε ὁ ἐκπρόσωπος τῶν Σαμίων, διακεκριμένος δημοσιογράφος - ἱστορικός καί πρόξενος κ. Κ. Πτίνης ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν προσφορά τῶν Σαμίων διδασκάλων στὴν Ἰωνία καί μίλησε εἰδικότερα γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Γιώργου Μετσόλη καί τὴ συμβολὴ του στίς πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Σάμου κι ἀκόμα στὴν ἀξιοποίηση τοῦ Ἀρχαίου Θεάτρου.

Μετά τὸν λόγο ἔλαβε ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Χρυσόστομος Βιορές ὁ ὁποῖος ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ τιμώμενου καί ἀναφέρθηκε λεπτομερῶς στὴν ἐντονὴ δραστηριότητά του, στίς διαλέξεις του γιὰ τίς Μικρασιατικὲς Πατρίδες σ’ ὅλες τίς Ἑλληνικὲς πόλεις πού ὑπερτερεῖ τὸ προσφυγικὸ στοιχεῖο καί σὸ πανελληνίας ἀπήχησῃς, ἀναγνωρισμένο ποιητικὸ τοῦ ἔργο. Παρουσίασε τὸν Μετσόλη, ὁ ὁποῖος καταχειροκροτοῦμενος, βαθιά συγκινημένος εὐχαρίστησε τὴν Ἐνωση γιὰ τὴν τιμὴ πού τοῦ ἔκανε, τὴν Ὑπουργὸ κ. Μερκούρη, τὸν Μητροπολίτη, τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς Βουλῆς, τοὺς Δημάρχους, τοὺς βουλευτές, τὸν ἀντιδήμαρχο Ἀθηνῶν, τὸν κ. Κ. Πτίνη, τοὺς προέδρους καί τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μικρασιατικῶν, πνευματικῶν πολιτικῶν, φυσιολατρικῶν Σωματείων, ὅλες τίς προσωπικότητες τῶν Γραμμάτων καί τῆς Τέχνης καθὼς ἐπίσης ὅλους τοὺς Νικαίωτες διακεκριμένους καλλιτέχνες τοῦ θεάτρου πού πήραν μέρος: Ἀφροδίτη Γρηγοριάδου, Ἀννα Παῖτατζῆ, Τάνια Σαββοπούλου, Μιχ. Νικολινάκος, Γιάννης Κανδήλας, Βασ. Μπουγιουκλάκης, Στ. Ἀβδοῦλος, Ἀθην. Προύσαλης.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Μετσόλη στρεφόταν γύρω ἀπὸ τὸ πανευφρόσυνο ἱστορικὸ γεγονός τῆς 2ας Μαΐου τοῦ 1919 ὅπου ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀποβιβάζεται καί ἀπελευθερώνει τὴ Σμύρνη. Συγκίνησαν οἱ φαιδρότατες ἀπαγγελίες ποιημάτων γνωστῶν Ἰώνων ποιητῶν: Μιχ. Ἀργυρόπουλου, Ἀγγ. Σημηριώτη, Ν. Τουτουντζάκη, Π. Βαλσαμάκη, Γ. Μετσόλη κ.ἀ. Ἐντύπωση ἔκανε καί καταχειροκροτήθηκε τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας, πού ἦταν ἀληθινὰ ἓνα φιλειρηνικὸ μῆνυμα.

Μετά συγκινημένως ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Δήμαρχος Νικαίας κ. Στ.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

Λογοθέτης πού ἀναφέρθηκε στίς ἀλησμόνητες Πατρίδες, σὸ προσφυγικὸ στοιχεῖο τῆς Νικαίας πού ἀνάπτυξε καταπληκτικὴ δραστηριότητα σ’ ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς καί τέλος τόνισε ὅτι ἡ πόλη ὑπερφηανεῖται γιὰτὶ ἀπὸ τοὺς κόλπους της ξεπήδησε μιά τέτοια προσωπικότητα τῶν Γραμμάτων καί τῆς Τέχνης μέ πανελλήνια ἀκτινοβολία πού τὴν τίμησε ἐπάξια.

Μετά τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Δημάρχου, ὁ Πρόεδρος κ. Βιορές κάλεσε σὸ βῆμα πάλι τὸν Μετσόλη καί τοῦ πρόσφερε τὸ εἰδικὸ μετάλλιο καί τὴν περγαμινὴ κάτω ἀπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν συμπατριωτῶν καί φίλων τοῦ τιμώμενου. Τέτοια μεγαλειώδη πνευματικὴ, πατριωτικὴ, Μικρασιατικὴ ἐκδήλωση -ὅπως εἶπαν πολλοί- δὲν εἶδε ἡ «Ἐνωση Σμυρναίων» ἀλλὰ καί ὅλη ἡ Νίκαια.

Τὴν ἐξοχη αὐτὴ ἐκδήλωση παρακολούθησαν προσκεκλημένοι ὡς ἐκπρόσωποι τῆς «Ἐνώσεως Σμυρναίων Ἀθηνῶν», ὁ πρόεδρος κ. Βεζυργιάννης, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ν. Βικέτος, ὁ Σύμβουλος κ. Τζῶν Βεινόγλου, ἡ κ. Ἰφ. Χρυσόχου, ἡ κ. Ἑλλη Σολομωνίδου - Μπαλάνου.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΝΙΚΑΙΑΣ

Στίς 12 Μαΐου, μιά ἐβδομάδα μετά τὴ μεγαλειώδη Μικρασιατικὴ ἐκδήλωση τῆς «Ἐνώσεως Σμυρναίων Νικαίας - Πειραιῶς» ὅπου ἐπιβραβεύτηκε ἡ πολύμοχθη 40 χρονὴ δραστηριότητα καί πνευματικὴ προσφορά τοῦ Σμυρναίου ποιητῇ καί ἡθοποιῷ Γιώργου Μετσόλη, ἓνας ἄλλος Σύλλογος πού ἀναπτύσει ἐντονὴ πολιτιστικὴ δραστηριότητα «Ἡ Πνευματικὴ Ἑστία» ὀργάνωσε εἰδικὴ λογοτεχνικὴ ἐκδήλωση γιὰ νά τιμήσῃ τὸ πολὺπλευρο ἔργο τοῦ Μετσόλη. Μίλησε γιὰ τὸ λυρικό ἔργο ὁ γνωστός συνθέτης καί στοχαστὴς Κώστας Μυλωνᾶς καί ἀπήγγειλαν ποιήματα οἱ καλλιτέχνες τοῦ θεάτρου: Γιάννης Κανδήλας, Εὐη Παπαθεοδώρου, Εὐη Σφακιανᾶκη, Σοφία Τζανάκη. Στὸ τέλος ὁ Πειραιώτης ἱατροφιλόσοφος -χειροῦργος Κ. Παντελάκης καί ὁ λογοτέχνης Στρ. Εὐστρατιάδης χαιρέτισαν μέ ἀπλούς συγκινητικούς λόγους.

ΜΙΚΡΑΣΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΡΑΤΟΡΙΟ
ΚΑΛΔΑΡΑ-ΜΕΤΣΟΛΗ

Ὁ Συνθέτης Ἀπόστολος Καλδάρας γνωστός ἀπὸ τὸν μεγάλο Μικρασιατικὸ δίσκο, ὀλοκλήρωσε τὸ ὁρατόριο «ΜΙΚΡΑΣΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ» πού βασίζεται στὴν ὁμόθυμη ποιητικὴ σύνθεση τοῦ Γιώργου Μετσόλη. Θά παιχτεῖ τὸ καλοκαίρι στὰ πλαίσια τῆς «Ἐκφρασης» σὸ θέατρο τοῦ Λυκαβητοῦ, στὰ γήπεδα Νικαίας, Νεαπόλεως, Κεραταινίου καί σ’ ἄλλες πόλεις.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΕΤΣΟΛΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Στὰ πλαίσια τοῦ Ἑλεῦθερου Πανεπιστημίου τοῦ Ὑπουργ. Πολιτισμοῦ, ὁ Σμυρναῖος ποιητὴς καί ἡθοποιὸς ἔδωσε, ἐπεῖτα ἀπὸ πρόσκληση, τρεῖς διαλέξεις στὴ Σάμο (Βαθύ, Καρλόβασι, Μυτιληνιούς) πού συγκίνησαν τὸ προσφυγικὸ στοιχεῖο καί εἶχαν εὐρύτατὴ ἀπήχησι σ’ ὅλη τὴ Σάμο. Μία ἀκόμα ὁμιλία δώθηκε, ἐπεῖτα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Στρατηγοῦ, σὸ στρατοπέδο τῆς Χώρας, ἀποκλειστικά γιὰ τὸ στρατὸ, τοὺς ἀξιωματικούς καί τοὺς τοπικοὺς παράγοντες.

Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ εἶχε ἀκόμα ἡ διάλεξη πού δώθηκε στὴ Μυτιλήνη ἀπὸ τὸ Γ. Μετσόλη μέ θέμα: «Ὕμνος καί Θῆρνος τῆς Ἰωνίας». Ὁ Νομάρχης καί κυρίως ὁ Μικρασιατὴς Μητροπολίτης Ἰάκωβος κατασυγκινημένοι εὐχαρίστησαν τὸν ὁμιλητὴ γιὰ τὴ σπάνια μυσταγωγικὴ βραδιά πού τοὺς πρόσφερε.

Μέσα σέ μιά ζεστὴ πατριωτικὴ ἀτμόσφαιρα μίλησε γιὰ τὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς 2ας Μαΐου τοῦ 1919 προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸν Δῆμο Μοσχάτου καί τὴν «Πνευματικὴ Ἑστία Μοσχάτου». Μίλησε ἀκόμα στὴν αἴθουσα τοῦ «φιλοτεχνικοῦ Ὀμιλοῦ» Ἀταλάντης μέ θέμα «Μικρασία Πατρίδα» καί στίς ἐκδηλώσεις πού ὀργάνωσαν, μέ τὴν εὐκαιρία τῶν 60 χρόνων ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφή, οἱ φυσιολατρικοὶ Σύνδεσμοι: «Ζήνων» καί «Κρυστάλλης».

Μέσα σὸ 1982 ἔχουν προγραμματιστεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ κι ἄλλες διαλέξεις τοῦ Γιώργου Μετσόλη σὸ «Ὀμήρειο» Χίου, στὴν Ἀλεξανδρούπολη, στὴν Ὀρεστιάδα, στὴν Κάρυστο, στὴ Νέα Ἰωνία Βόλου καί στὴ Θεσσαλονίκη γιὰ τὸν Χρυσόστομο. Μέ τὴν εὐκαιρία σημειώνουμε τὴ συγκινητικὴ ἐκδήλωση πού ὀργάνωσε ἡ «Ἐνωση Σμυρναίων Νικαίας» καί ἡ Ἐραρικὴ Ἐπιτροπὴ στ’ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἐθνομάρτυρα Χρυσόστομου στὴ Νίκαια, στὴν ὁποία μίλησε γιὰ τὴν πολὺτιμη προσφορά καί τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ Ἀγίου τῆς Ἰωνίας ὁ Γιώργος Μετσόλης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Η κα Μαρία Καρατζοπούλου στο θήμα.

(Συνέντευξη από τη σελ. 6)

Σηκώθηκε λοιπόν ο Ίακωβος και λέει: «΄Αλέξανδρε έχεις τό Δεσπότη εδώ, νά και οί λαμπάδες, νά πάω νά γυρίσω μέσα στά διαμερίσματα μήπως σοῦ βρῶ καμιά νύφη». Εἶχε πολλά τέτοια πού διηγότανε. Ἄς ἔρθουμε ὅμως στό ἔργο του. Ὁφείλω νά πῶ, πῶς σάν ἕνας καλός νοικοκύρης ἔκρυβε σιγά σιγά τό χατζηλίκι του γιά νά κάνει τή στέγη του. Κι ἔτσι ἔκανε αὐτή τή στέγη ὁ Ἄλεξ. Μπενάκης.

Συχνά τόν ρωτοῦσα γιά τήν καταγωγή του, γιατί εἶναι φυσικό τ' ὄνομά του νά μάς θυμίζει τούς μεγαλοαστοῦς και εὐεργέτες τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τελευταῖα, διάβαζα τ' ἀπομνημονεύματα τῆς Πηνελόπης Δέλτα τῶν χρόνων τῶν παιδικῶν τῆς καί μιλοῦσε ὅτι Μπενάκηδες ὕστερα ἀπ' τά Ὁρλωφικά ἔφυγαν ἀπό τή Μάνη καί πῆγαν στή Χίο καί στήν Μ. Ἀσία. Ὅταν τόν ρωτοῦσα δέν μπορούσε νά μοῦ βεβαιώσει ὅτι ἀνῆκε πραγματικά σ' ἕνα ἀπ' τά κλαδικά τοῦ δέντρου τῶν Μπενάκηδων. Ἐγώ ὅμως θεωρῶ πῶς μάλλον θά ἀνῆκε στοὺς Μπενάκηδες αὐτῆς τῆς οικογένειας, γιατί κάπου διάβασα ὅτι ἕνας ἀπό τούς Μπενάκηδες πῆγε στήν Κρήτη. Ὁ Ἄλεξ. Μπενάκης μοῦ ἔλεγε ὅτι εἶχε συγγενεῖς στήν Κρήτη. Ἰσως παρά τό ὅτι τοῦ ἄρεσε νά κάνει γενεολογικά δέντρα καί τοῦ ὀφείλω τό γενεολογικό δέντρο στήν Ἐκθεση τοῦ ἔργου μου οἱ «Πανθεοί» πού εἶχε κάνει ἐκεῖνος, ἀδιαφοροῦσε γιά τό δικό του. Τόν ἐνδιέφερε πάρα πολύ τό παρόν, τό νά κάνει τό ἔργο του αὐτό πού ζοῦμε καί συνεχίζουν οἱ νεώτεροι.

Συχνά κουβέντιαζα μαζί του τί θά γίνει μέ τή νεώτατη γενεά πού δέν ἔχει καμιά ἐμπειρία, καμιά μνήμη τῆς Σμύρνης. Εἶναι ἡ γενεά αὐτή παράλληλη μέ τή γενεά τῆς Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, πού ἀγωνίζονται καί τό κράτος καί οἱ ἐκεῖ ἠθροσκευτικοί ἀντιπρόσωποι, νά τῆς σταλάξουν τή μνήμη τήν Ἑλληνική.

Δέν τοῦ ἔκρυβα ὅτι ἤμουνα λίγο ἀπαισιοδόξος, ὅτι σιγά - σιγά ὅσο περνοῦν οἱ δεκαετίες ὅλοι ἀναχνεῦνται στή χράνη πού λέγεται Ἑλληνική νοοτροπία. Ὡστόσο στίς συζητήσεις μας τόν ἀκουγα μέ πολλή εὐφράδεια νά μοῦ ἀναπτύσει ὅτι ἡ νοοτροπία τοῦ Ἰωνος εἶναι ἐκεῖνη πού θά ἔπρεπε νά κυριαρχήσει στή γενική νοοτροπία τοῦ Ἑλλήνα, γιατί εἶναι ἡ νοοτροπία πού συμβιβάζεται περισσότερο μέ τήν ἐποχή μας. Εἶναι μία νοοτροπία καί κοσμοπολιτική καί Ἑλληνοκεντρική, μέ τό χάρισμα τῆς κοινωνικότητας τοῦ αὐτοδημιούργητου ἀνθρώπου πού ἔχει ἕνα βλέμμα ἀνοιγμένο πρὸς ὅλους τούς ὀρίζοντες.

Ὁ Μπενάκης εἶχε, ὅπως σᾶς εἶπα, μία ἔμφυτη καλλιέργεια πού τόν ὀδηγοῦσε περισσότερο πρὸς τό χῶρο τῆς καλλιτεχνίας. Ἦταν ἕνας καλλιτέχνης μέ τήν καλή ἔννοια. Τοῦ ἄρεσε νά βρίσκεται σέ καλὸ κόσμο, νά κουβεντάζει. Ἀγαποῦσε τούς πλουσίους ὄχι μέ τήν ἔννοια τοῦ οὐνόμῃ πού ἔχει μία στάση ἀπέναντι τούς ὑποτακτική. Τούς πλουσίους μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦς ἔδινε μία ἔννοια καλλιέργειας, γι' αὐτό καί ἦτανε μέλος στό Μουσεῖο Μπενάκη, γι' αὐτό ταξίδευε. Ξαφνικά τό καλοκαίρι ἔπαιρνα μία κάρτα του ἀπὸ ἕνα σημεῖο τῆς Εὐρώπης. Ὅταν τόν ρωτοῦσα τό φθινόπωρο πού πῆγε μοῦ ἀπαντοῦσε: «Πῆγα νά δῶ ἕνα μουσεῖο».

Καταλαβαίνετε πόσο ἀπίθανα εἶναι αὐτά γιά τήν ἐποχή μας, ἀλλά καί πόσο αὐθεντικά. Ἐτοι τόν ἔζησα. Μ' αὐτῇ τῇ σύντομη σκιαγραφία πού σᾶς κάνω τοῦ Ἀλέξανδρου Μπενάκη, σ' ἀγαροῦμενα χρόνια του ἐδῶ στό στέγη τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων. Βεβαίως ὅπως ὅλοι οἱ βιολογικοί ὀργανισμοί καί ὅπως ὅλες οἱ κοινωνικές σταδιοδρομίες, κάποια στιγμή ἀπ' τό κορψωμά τῆς ἀκμῆς του, τῆς ἀκμῆς του ἔννοα σάν δημιουργοῦ τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων, ἦρθε κάποια στιγμή νά ζήσει ἕνα κάπως τραγικό

ΗΛΙΑΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ

Τὴν Πρωτομαγιά καί σέ στενῶτατο οἰκογενειακό κύκλο, βαφτίστηκε στήν Ἁγία Ἄννα τοῦ Χαλανδρίου ὁ μοναδικὸς ἐγγονὸς τοῦ ΗΛΙΑ ΚΟΚΚΩΝΗ.

Ὁ δεκάχρονος νονὸς τοῦ Μιχάλης Γιαννάκης τοῦ ἔδωσε τρία ὀνόματα: ΗΛΙΑΣ-ΦΡΙΕΟΣ-ΜΑΡΙΟΣ.

Στοὺς πανευτυχεῖς γονεῖς τοῦ Φρίξο καί Καίτη καθώς καί στίς τέσσερεις ἀδελφές του, Ἑλένη, Σοφία, Ἄννα καί Ἀλεξάνδρα-Εἰρήνη εὐχόμεστε νά τὸν δοῦν ἀντάξιο τοῦ ἀξέχαστου Σμυρναίου ΗΛΙΑ Κ. ΚΟΚΚΩΝΗ.

Στό Νεοφώτιστο εὐχόμεστε νά παραδώσει ἐπαξίως τήν σκυτάλη σέ ἀπογόνους του.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

Η ΕΝΩΣΗ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ & ΠΕΙΡΑΙΩΣ τό Σάββατο 16 Μαΐου γιόρτασε μέ σεμνή τελετή τή μνήμη τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Ἡ γιορτή ἄρχισε μέ μεγάλο ἐσπερινό καί ἀρτοκλασία τό ἀπόγευμα στό ἰδιόκτητο ἐκκλησάκι τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ, κάτω ἀπὸ τή στέγη τῆς, ὅπου χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικαίας κ. Γεώργιος. Παρέστησαν οἱ Δημοτικές ἀρχές τῆς Νικαίας, ὁ ἀντιδήμαρχος τῆς Ἀθήνας κ. Γιάννης Ἀκριθάκης, Βουλευτὲς τῆς περιφέρειᾶς ὅλων τῶν κομμάτων, τό Δ.Σ. καί πολλὰ μέλη τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ καί ἐκπρόσωποι Μικρασιατικῶν Σωματείων. Τὴν ΕΝΩΣΗ μας ἐκπροσώπησαν ὁ Πρόεδρος κ. Τάκης Βεζυργιάννης καί ὁ σύμβουλος -κ. Δήμος Ζαφειριάδης μέ τῇ συζυγῇ του. Μετὰ τῇ θρησκευτικῇ τελετῇ πραγματοποιήθηκε λιτάνευση τῆς Ἱερῆς Εἰκόνας στοὺς δρόμους τῆς Προσφυγικῆς πόλης μέ μεγάλη κατάνυξη, τὴν ὅποιαν ἀκολούθησαν ὅλοι οἱ καλεσμένοι. Τέλος μετὰ τῇ λιτανείᾳ τό Δ.Σ. τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ & ΠΕΙΡΑΙΩΣ μέ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρο καί τό Γεν. Γραμματέα κ. κ. Βιορέ καί Μελιδιώνη δεξιώθηκαν τοὺς φίλους τους στὴ μεγάλη αἴθουσα τῆς στέγης τους. Ἡ ΕΝΩΣΗ μας εὐχεται στοὺς συμπατριῶτες τοῦ ἀδελφοῦ σωματείου «Καί τοῦ Χρόνου» καί ἡ χάρις τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς νά ὀδηγεῖ τίς προσπάθειές τους. Ἐπίσης εὐχαριστεῖ γιά τὴν εὐγενική τους διάθεση νά διαθέσουν πούλμαν γιά τὴ μεταφορά τῶν Ἀθηναίων μελῶν τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ μας.

Η ΕΡΤ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ

Στίς 15 Μαΐου καί ὥρα 19.00–19.30 ἀπὸ τό Α΄ Πρόγραμμα τῆς ΕΡΤ στή ραδιοφωνική ἐκπομπή «Παρελθόν καί Μέλλον–Ἐπίκαιρα καί ἀνεπίκαιρα», πού ἐπιμελεῖται ὁ γνωστός δημοσιογράφος Χρήστος Θεοδωρόπουλος (σᾶς θυμίζουμε ἐδῶ ὅτι δικιά του εἶναι καί ἡ ἐκπομπή «Σήμερα εἶναι Κυριακή» πού μεταδίδεται κάθε Κυριακὴ ἀπὸ τό Τηλεοπτικό δίκτυο τῆς ΕΡΤ, γνωστός ἀπὸ τό σπάνιο πνεῦμα του, τό χριστιανικό του ἦθος, τὸν φιλοσοφικό του στοχασμό καί τίς γνώσεις του περὶ τὰ ἐκκλησιαστικά πράγματα), ἀκούσαμε μέ μεγάλη χαρά καί ἐκπλήξη, μία συζήτηση πού ἀφοροῦσε τὴν Ἁγία Φωτεινὴ τῆς Σμύρνης.

Ἦταν παραμονὴ τῆς Σαμαρείτιδος καί ἐξ' αὐτοῦ ὀρμόμενος ὁ κ. Θεοδωρόπουλος, ἀφ' ἑνός, καί λόγω Μνήμης θοετίας ἀφ' ἑτέρου, ἀφιέρωσε τὴν ἐκπομπή στό Ναὸ τῆς.

Τρεῖς ἦταν οἱ συνομιλητές προσκεκλημένοι: ὁ ἐπίσης γνωστότατος δημοσιογράφος Ζούλας, ὁ σωμαθεστάτος συγγραφεὺς Πανώτης καί ἡ γνωστὴ μας Ἑλλή Σολομωνίδη Μπαλάνου, κόρη τοῦ Σπύρου καί ἀνηψιά τοῦ Χρήστου Σολομωνίδη ὕμνωτῇ τῆς Σμύρνης, τοῦ ὁποῖου καί ἀποσπάσματα ἀπ' τὰ βιβλία του καί διὰ τὴν «Ἐκκλησία τῆς Σμύρνης» διάβασε καί ἡ ἴδια.

Καί ἡ συζήτηση κύλησε μέ περιγραφές, ἱστορικά, ἀνέκδοτα, καί μνῆμες, γύρω ἀπὸ περιστατικά, ἦθη καί ἔθιμα τῆς Σμύρνης, ἐνῶ κύριο θέμα ἀπετέλεσε τό χτίσιμο τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, τοῦ φημισμένου Καμπαναριοῦ τῆς, τὴν καταστροφή του, τό Τέμπλο τοῦ Ναοῦ, τό τέμπλο τοῦ Ἀῆ Γιάννη πού βρίσκεται τώρα στήν Ἁγία Φωτεινὴ τῆς Νέας Σμύρνης κ.λ.

Εὐχαριστοῦμε τούς συνομιλητές, ἀλλὰ περισσότερο τὸν κο Θεοδωρόπουλο γιά τὴν ὥραια πρωτοβουλία.

λυκόφωτο. Ὅταν κάπως ἀπότομα καί αὐτὸ τό καταθέτω σάν μαρτυρία ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴν Ἐνωση Σμυρναίων. Ἡ πικρία του ὅταν τὸν συναντοῦσα ἦταν μεγάλη. Γιατὶ εἶχε βρεῖ τό ψυχικό, τό πνευματικό καί τό ψυχολογικό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο μπορούσε ν' ἀναπτυχθεῖ, ξεχνώντας τὴν πάροδο τῆς ἡλικίας, μ' ἕνα δημιουργικό ἔργο ὅπως συμβαίνει πάντοτε στοὺς δημιουργούς.

Ἀν ὅπως εἶπε ὁ ἀγαπητὸς κ. Πρόεδρος εἶναι παρὼν τὸ πνεῦμα του ἀπόψε, ἡ ψυχὴ του πιστεύω πῶς θά ἀγάλλεται ἀπ' αὐτὴ τὴ συγκέντρωση στὴ μνήμη του πού κατὰ κάποιο τρόπο εἶναι καί ἕνας ἐξαγνισμὸς τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων γιά τὴν πικρία πού τοῦ εἶχε προσφέρει.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΠΕΠΗ ΧΡΥΣΑΦΗ

Ὅπου βρῇ τρεῖς παίρνει τούς δύο , ὁπού βρῇ δύο τὸν ἕνα κι ὁπού βρῇ ἕναν μοναχό, κείνον τὸν ξεκληρίζει (Τοῦ Χάρου, Δημοτικό)

Ὁ παραλογισμὸς τῆς ζωῆς, αὐτὰς ὁ ἀπαισιος ἄγραφος νόμος πού μάς κυβερνᾷ χτύπησε ἄλλη μιά φορά καί πῆρε μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας, πάνω στό Ἄνθος τῆς ζωῆς τῆς τὴν ἀγαπημένη μας Πέπη. Αὐτὸν τὸν Ἀγγελο τῆς Χαράς καί τῆς Καλωσύνης, τὸν Ἄνθρωπο πού τὰ εἶχε ὅλα, τὴν τέλεια ψυχὴ, τὴν ἀνθρώπινη καί μαζί ἀπόκοσμη Πέπη μας. Δάκρυα ὀδύνῃς δέν μάς ἀφήνουν νά ἐκφράσουμε ὅλον τὸν βαθὺ πόνο πού μάς ἄφησε ὁ ξαφνικὸς καί ἀπρόσμενος χαμὸς τῆς καί ἡ ψυχὴ μας δέν μπορεῖ νά συνηθίσει στήν ἰδέα πῶς πρέπει, γιά τὸν ἄνθρωπο πού μέχρι πρὶν λίγο καιρὸ εἶχαμε μόνο λόγια ἀγάπης καί θαυμασμοῦ νά ποῦμε νά γράψουμε τὴ νεκρολογία του. Πῶς νά θυμηθεῖς ξηρὰ γεγονότα ὅταν ἡ ἀπελπισία σοῦ μαυρίζει τὴν ψυχὴ καί ὁ πόνος ξεχειλίζει ἀπὸ μέσα σου καί σοῦ βαραίνει τὴν πένα μὴν ἀφήνοντας σε οὔτε νά σκεφτεῖς, οὔτε νά γράψεις ἐκεῖνο πού νιώθεις γιά τὴν ἀδικοχαμένη νιά, τὴ μονάκριβη θυγατέρα, τὴν ἀπαράβλητη Μάννα, τὴν τρυφερὴ καί γλυκεῖα ὕπαρξη πού σφράγισε μέ τό χαμόγελό τῆς ὅλους ἐμᾶς πού τὴν γνωρίσαμε ἀπὸ κοντὰ καί μπορέσαμε νά διακρίνουμε ὅλο τὸν πλοῦτο τῆς καλωσύνης τῆς. Ἡ Θεοπέμπτῃ (Πέπη) Χρυσάφη ἦταν μονάκριβη θυγατέρα τῆς Ἀφροδίτης Μελακοπίδου ἀπὸ τὴν Σμύρνη καί τοῦ δικηγόρου Δημητρίου Χρυσάφη ἀπὸ τὴν Στενίμαχο τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Τελείωσε τίς Γυμνασιακές τῆς Σπουδές στό Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο καί ἔδωσε ἀμέσως ἐξετάσεις στὴ νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὅπου πέρασε ἀμέσως ἀπὸ τούς πρώτους. Τελείωσε τὸ Πανεπιστήμιο κι ἀμέσως μετὰ διωρίστηκε δικηγόρος Ἀθηνῶν καί ἐργάστηκε στό Δικαστήριο Ἀνηλικῶν σάν ἐπιμελήτρια Ἀνηλικῶν, θέση στήν ὁποία ἄφησε τίς καλύτερες ἀναμνήσεις γιατί ὁ χαρακτήρας τῆς, φύσει πρᾶος καί μελιχίος, ἡ φυσικὴ τῆς μεγαλοπρέπεια, τό πάντοτε ἀβίαστο χαμόγελό τῆς καί ἡ ἥπια γλώσσα τῆς ἦταν τὰ καλύτερα ἐφόδια γιά νά ἐπιτύχει τὴν ἀγάπη καί τὴν ἐκτίμηση τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειά τῆς ἀνηλικῶν. Ὅμως ἡ ἀβεσθητὴ φλόγα τῆς γιά ζωὴ καί γιὰ ἀνέβασμα δέν τὴν ἄφηναν σέ ἡσυχία. Τὸ 1971 σέ δημόσιο διαγωνισμό διωρίστηκε συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν, θέση στήν ὁποία διέπρεψε καί διατήρησε μέχρι τὸ θάνατό τῆς. Μὲ τὴν ἀξία τῆς, τὴν μελιχιότητά τῆς, τὴν σεμνοτήτά τῆς καί τὴν ἀκαταπόνητη ἐργασία τῆς, κατόρθωσε μέσα σέ λίγο χρονικὸ διάστημα, νά δημιουργήσει ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα συμβολαιογραφεῖα τῆς Ἀθήνας μέ ἐκλεκτὴ καί διεθνὴ πελατεία καί μέ ὄνομα πού νά ἐμπνέει σεβασμὸ καί ἐκτίμηση σ' ὅλον τὸν κόσμο τῶν συναλλασσομένων μαζί τῆς.

Βάσκανη ὅμως ἡ μοῖρα, δέν μπορούσε νά βλέπει οὔτε τὴν ἐπιτυχία, οὔτε τὴν εὐτυχία τῆς. Ἡ καταραμένη ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς μας τὴ χτύπησε κατάκαρδα, κι ὅμως μέ τὴν ἐπιμονὴ τῆς καί τὴν φυσικὴ ἀντοχὴ τῆς κατόρθωσε νά τὴν προσπεράσει κι αὐτὴν. Ὅμως ὁ Χρόνος εἶχε στήσει ἤδη τό θανάσιμο ραντεβου του. Καί στίς 18 τ' Ἀπρίλη, ἀνήμερα τῶν Ἀνάστασης Θεοῦ καί ἀνθρωπότητας, πάνω στήν καρδιά τῆς Ἀνοιξης, τὴν ὥρα πού ὅλα ξαναγεννιοῦνται καί ἀρχίζουν τὴν πορεία τους γιὰ τό Καλοκαίρι τῆς ζωῆς, τῆς ἔρριξε τὴ θανατερὴ σαῖτα του καί τὴν χτύπησε κατ' εὐθεῖαν στό λαϊμό. Ἐνα μικρὸ, ἕνα τόσο δά μικρὸ κομματάκι κρέας μάς τὴν πῆρε ἀπὸ τῇ ζωῇ, ἀνήμερα τῇ Λαμπρῇ μέσα ἀπ' τὰ χέρια κυριολεκτικὰ τῶν δικῶν τῆς, πάνω στό Πασχαλινὸ τραπέζι. Κι ὁ Ἀνθός, προτοῦ κᾶν λουλουδίσει καί μοσχοβολήσει κόπηκε βάνουσα καί μαράθηκε ἀφήνοντας ἀναυδὴ τὴ χαρακωμένη μάννα τῆς καί τό μονάκριβο καί πολυαἰδεμένο ἀγόρι τῆς κι ὅλους τούς ἄλλους ἐμᾶς πού τὴν ἀγαπήσαμε πολὺ καί πιστέψαμε στήν Ἀνθρωπιά τῆς καί τὴν Καλωσύνη τῆς. Γιατὶ ἡ Πέπη μας ἔδωσε ἔννοια καί περιεχόμενο στίς λέξεις «Ἀγάπη, Καλωσύνη, Ἀνθρωπιά». Σεμνή, μ' αὐτὴ τὴν ἔμφυτη Ἀρχοντιά πού σπάνια συναντιέται στήν ἐποχὴ μας, ἔζησε διακριτικὰ κι ἀθόρυβα κι ἔτσι διακριτικὰ κι ἀθόρυβα ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ μας.

Ἄς εἶναι ἐλαφριά καί εὐδίαστῇ ἡ Ἀττικὴ Γῇ πού τὴν ξεκουράζει.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΠΕΝΘΗ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Στίς 9 Μαρτίου 1982 πέθανε στήν Ἀθήνα, σέ ἡλικία 80 ἐτῶν, ἕνας ἐκλεκτὸς Σμυρνιὸς, ὁ Λεωνίδας Α. Κυριακίδης.

Γιὸς τοῦ γνωστοῦ βιομηχάνου τῆς Σμύρνης Ἀριστοτέλη Κυριακίδη πού εἶχε ἐργοστάσιο σαπωνοποιᾶς κοντὰ στό σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς Γέφυρας, εἶχε σπουδάσει μηχανικὸς μεταλλειολόγος στὴ Λιέγη τοῦ Βελγίου καί πολιτικὸς μηχανικὸς στό Πολυτεχνεῖο Ἀθηνῶν. Μὲ τίς ἰδιότητές του αὐτές ἐργάστηκε εὐδόκιμα σέ διάφορες ἐλληνικὲς μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις καί τελικὰ, γιά ἄρκετὰ χρόνια, διεύθυνε, μέ μεγάλη εὐσυνειδησία καί ἐπιτυχία, ὡς τεχνικὸς προϊστάμενος, τὰ λιγνιτωρυχεῖα τῆς ΔΕΗ στήν Πτολεμαῖδα.

Στοργικὸς ἀδελφός, φρόντιζε μέ ἀφοσίωση τὴν ἀδελφή του Ἄννα, ἰδίως μετὰ τό θάνατό τοῦ συζύγου τῆς, γνωστοῦ ἐπίσης Σμυρνιοῦ, τοῦ ἐμπορικῶ ἀντιπροσώπου Ἀνάκλητου Σαρόγλου. Ἀφήνει τὴν ἀνάμνηση ἑνὸς ἀρίστου ἐπιστήμονος, πού προσέφερε σωστὰ καί τίμια τίς ὑπηρεσίες του σ' ὅλες τίς θέσεις πού τοῦ εἶχαν ἐμπιστευθεῖ, καί ἐνὸς εὐλκρινοῦς, πολιτισμένου καί ἀξιαγάπητου ἀνθρώπου, σ' ὅλους ἐκείνους πού τὸν γνώρισαν.

Στὴν ἀδελφῇ του Κα Ἄννα Σαρόγλου, στό γιό του Γιάννη πού ὑπηρετεῖ τώρα στὰ γραφεῖα τῆς ΕΟΚ στό Λουξεμβούργο, στοὺς δύο ἐγκαταστημένους στὴ Μασσαλία ἀδελφούς του Πλάτωνα καί Φωκίωνα Κυριακίδη καί στοὺς ὑπόλοιπους συγγενεῖς του, ἡ Ἐνωση Σμυρναίων ἐκφράζει τὰ θερμὰ τῆς συλλυπητήρια.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΟΥΣΑΙΟΥ-ΜΠΟΥΓΙΟΥΚΟΥ

Ἡ Καλλιόπη Μουσαίου-Μπουγιούκου δέν εἶναι πιά κοντὰ μας. Ἀφῆσε πίσω τῆς ὅμως ἕνα σημαντικό ἔργο γιά τούς Ἑλληνες καί ἰδιαίτερα γιά τούς Μικρασιάτες γύρω ἀπὸ τὴν Λαογραφία.

Γεννήθηκε στὴ Μάκρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἦταν κόρη τοῦ διαπρέψαντος παθολόγου Βασιλείου Μουσαίου καί σύζυγος τοῦ ἐπίσης γιτροῦ Βασίλειου Μπουγιούκου.

Ἀριστοῦχος τοῦ Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου Σμύρνης, ἀπὸ μικρὴ ἡλικία εἰδεξε ἰδιαίτερη κλίση, ἐνδιαφερόμενη γιά τὰ λαογραφικά χειρόγραφα τοῦ πάππου τῆς. Ἡ γνωριμία τῆς μέ τὴ Μέλπω Μερλιέ εἶναι ἀποφασιστική. Ἰδρυτικὸ μέλος τοῦ Κέντρου Μικρασιακῶν Σπουδῶν, Πρῶτα τῆς βιβλίου οἱ «Παροιμίες τοῦ Λιβισοῦ καί τῆς Μάκρης τό «Ἰδιῶμα τοῦ Λιβισοῦ τῆς Λυκίας». Στὰ Μικρασιατικὰ Χρονικά δημοσιεύθηκε ἡ μελέτης τῆς «Ἡ Θανὴ καί ὁ θρήνος στό Λιβισοῦ καί τὴ Μάκρη τῆς Λυκίας». Μεταγενέστερα βιβλία τῆς ἡ «Ἐγκυμοσύνη-Γέννηση-Βρέφος» καί τὰ «Παραμῦθια τοῦ Λιβισοῦ καί τῆς Μάκρης».

Στόν ἀδελφό τῆς, τὸν ἀγαπητὸ Πλάτωνα Μουσαῖο, ἐκφράζομαι τὰ πό θερμὰ μᾶς συλλυπητήρια.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΑΜΙΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ.

Ὁ Σύλλογος τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν, στὰ 22 χρόνια τῆς ζωῆς του, ἀπὸ τό 1959 μέχρι σήμερα, ζεῖ καί κινεῖται ἀδιάλειπτα προσφέροντας τὴν κοινωφελεῖ προσφορά τοῦ στὴ Νέα Πατρίδα.

Τὴ στιγμή ὅμως αὐτῇ, δέν μπορεῖ νά ἀποσιωπηθεῖ τό γεγονός, ὅτι ρυθμιστὴς τοῦ ὅλου αὐτοῦ ἔργου τοῦ Συλλόγου ἀπαράμιλλος καί προβιβαστὴς ἀκατοπότητος εἶναι ὁ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλόγου τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν πρόεδρος τοῦ Μανώλης Παπαναστασίου, ἄνδρας, πού συνύψωσε τὸν ἑνεργὸ τοῦ βίον μέ τό ἔργο τοῦ Συλλόγου καί τὸν συνύψανε τόσο στενὰ καί τόσο συνδεδεμένα, ὥστε ἐκεῖνος πού λέγει σήμερα Ἐμμανουὴλ Παπαναστασίου νά ἐννοεῖ τὸν Σύλλογο τῶν Περαιμίων Κυζικηνῶν καί ὁποῖος λέγει πάλι Σύλλογο Περαιμίων Κυζικηνῶν νά ὑπηνοεῖ τὸν Μανώλη Παπαναστασίου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Μανώλης Παπαναστασίου εἶναι ὁ νοῦς, πού σκεπταται, καί ἡ καρδιά, πού αἰσθάνεται, καί τό χέρι πού ἐκτελεῖ καί ἐμφύσησε τόση ζωὴ στό Σύλλογο, ὥστε καί σὺ μέλλον γιά πολλὰ ἀκόμη χρόνια θά ζήσει καί θά ἐξακολουθήσει νά λειτουργεῖ σύμφωνα μέ τούς σκοπούς τῆς ἰδρύσεώς του.

ΝΕΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

Μετά τις άρχαιρες της 5/4/1982 τό Διοικητικό Συμβούλιο της Ένώσεως Σμυρναίων καταρτίστηκε σέ σώμα ώς έξής:

Πρόεδρος: Τάκης Βεζυργιάννης

Αντ/δρος: Σωφρόνιος Παπουτσόγλου

Γεν. Γραμματέας: Νίκος Βικέτος

Ταμίας: Γεώργιος Ίσιγόνης

Σύμβουλοι: Περσεύς Αθηναίος, Τζών Βεινόγλου, Νίτσα Εύτυχιδου Παραρά, Δήμος Ζαφειριάδης, Στυλιανός Καπετανάκης, Άννα Μαΐλλη, Κοσμάς Σαρόγλου, Έλευθέριος Σκορδில்ης.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Κ. Βουκιλάκης, Μαρία Καρατζοπούλου, Νίκος Χατζηπαυλής.

Από τό 12μελές Διοικητικό Συμβούλιο όρίστηκαν:

Επιτροπή Δημοσ. Σχέσεων: Τζών Βεινόγλου, Νίκος Βικέτος, Δημ. Ζαφειριάδης.

Ειδικός Γραμματέας: Κοσμάς Σαρόγλου

Επιτροπή Έκδηλώσεων: Τ. Βεζυργιάννης, Τζ. Βεινόγλου, Νίτσα Παραρά, Άννα Μαΐλλη, Έλ. Σκορδில்ης.

Εφορος Βιβλιοθήκης: Μαρίνος Ξηρέας.

Κοινωνικής Προνοίας: Άννα Μαΐλλη, Νίτσα Παραρά.

Μελετών καί Προγραμματισμού: Τζών Βεινόγλου, Σ. Παπουτσόγλου

Νέων Μελών: Γ. Ίσιγόνης, Κοσμ. Σαρόγλου

Οικονομική Έπιτροπή: Γ. Ίσιγόνης, Στ. Καπετανάκης.

Συντακτική Έπιτροπή Μ. Ήχους: Τζών Βεινόγλου, Ν. Βικέτος, Ν. Παραρά.

Μετά τήν παραίτηση του κ. Π. Αθηναίου τή θέση του κατέλαβε ό πρώτος Έπιχών κ. Έμμ. Καίπας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ

ΔΙΑΛΕΞΗ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΜΠΛΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΗΣ ΑΓ. ΦΩΤΕΙΝΗΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

Τήν Τετάρτη 23 Ιουνίου, ώρα 7 μ.μ. ή Ένωσή μας θά τελέσει άρχιερατικό Έσπερινό στόν Ί. Ναό της Αγ. Φωτεινής Νέας Σμύρνης, μετά από τόν όποίο θά μιλήσει γιά τό Ιστορικό Τέμπλο του Ναού ό κ. ΜΑΡΙΝΟΣ ΞΗΡΕΑΣ, Έπίτιμος Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαιδεύσεως, έκλεκτό μέλος καί συνεργάτης της Ένώσεως μας. Στόν Έσπερινό θά χοροστατήσει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ν. Ξμύρνης κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Παρακαλούμε τά μέλη καί τούς φίλους της Ένώσεως νά τιμήσουν μέ τήν παρουσία τους τήν έκδήλωση.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

Μηνιαία Έκδοση της
«ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αποστέλλεται δωρεάν
στά μέλη της

Διεύθυνση
δδς Καρύτση άριθ. 3
Τηλέφ. 32.28.480
3229564
Αθήναι 124

Συντακτική Έπιτροπή
Τζών Βεινόγλου
Νίκος Βικέτος
Νίτσα Παραρά

Υπεύθυνη Έκδόσεως
Ναταλία Γκούφα
Δεινοκράτους 31
Τηλ. 722.71.92

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑΣ
Ν. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.
Μάγερ 11 - Αθήναι
Τηλ. 5225479 - 5221792

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΛΗΣΜΟΝΗΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΤΟΥ 1982: Θερμή παράκληση όπως τακτοποιήσουν αυτή τήν έκκρεμότητα. Η συνδρομή είναι ό βασικός πόρος της Ένώσεως μας. ΘΕΡΜΑ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Η Έκδοσή μας καθυστέρησε γιά ένα μόνο λόγο καί από δημοσιογραφικό καθήκον. Γιά νά σάς δώσουμε ό,τι νεώτερο υπήρχε γιά τή μνήμη τών 60 χρόνων.

Πάντως όπως γίνεται κάθε χρόνο ή Μ. ΗΧΩ δέν θά κυκλοφορήσει τόν Αύγουστο. Άλλά τό γραφεία μας θά είναι άνοιχτά.

Τόν Σεπτέμβρη, μέ τό καλό, περιμένετε ένα μεγάλο πανηγυρικό τεύχος-άφιέρωμα στά 60 χρόνια.

ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

ΔΩΡΕΕΣ

Στή μνήμη της κόρης της Θεοπέμπτης (Πέπης)

Χρυσάφη, Συμβολαιογράφου,

Η Κα Άφροδίτη Χρυσάφη

δρχ. 5.000

Στή μνήμη του γιου της Μάριου,

Η Κα Υπατία Κανούλα

δρχ. 2.000

Στή μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη Ταγαράκη μέ τή συμπλήρωση 30 χρονών από τό θάνατό του.

Η Κα Μαρίτσα Ταγαράκη

δρχ. 2.000

Στή μνήμη Πέτρου Πετρέα,

Η Κα Μαρία Αίμ. Νοννότ

δρχ. 1.000

Γιά τούς σκοπούς της Ένώσεως,

Ο κος Μιχ. Κολιδάκης

δρχ. 500

Στή μνήμη Μανώλη Βουγιούκαλου, Μηχανικού,

Η «Φρίξος Κοκκώνης» Α.Ε.

δρχ. 2.000

Στή μνήμη της αγαπημένης του συζύγου Ηρούς,

Ο κος Έπαμεινώνδας Αναστασόπουλος

προσέφερε υπέρ της Ένώσεως

δρχ. 10.000

Ο κος Κώστας Κωνσταντινίδης

στή μνήμη Θεοπέμπτης (Πέπης) Χρυσάφη,

δρχ. 5.000

Ο πρόεδρος της Ένώσεως μας κ. Τάκης

Βεζυργιάννης κατέθεσε υπέρ τών σκοπών

της Ένώσεως

δρχ. 3.500

Στή μνήμη της αδελφής του Ειρήνης

Στυλ. Χατζηστυλιανού

Ο Κος Έλευθ. Καϊλόγλου

δρχ. 3.000

Στή μνήμη Σεσίλ Γουώρεν

Η κυρία Μαρία Λουϊ-Μάρκ

δρχ. 1.500

Στή μνήμη Μικέ Θωμά

Η Κα Μαρία Νοννότ

δρχ. 1.000

Στή μνήμη Ιούς Δ. Πετροχείλου

Η Κα Έλλη Φωτεινού

δρχ. 1.000

Στή μνήμη της Δέσπως καί του Γιώργου Ίακ. Αναστασιάδη,

Δημοσιογράφου της Σμύρνης. Η κα Σοφία Αναστασιάδη

Μανουσάκη

δρχ. 10.000.

Στή μνήμη της συζύγου του Ειρήνης τό γένος Ίων.

Καϊλόγλου. Ο κος Στ. Χατζηστυλιανός

δρχ. 5.000.

Ο κος Κων/νος Βερεκέτης. Υπέρ τών σκοπών της Ένώσεως.

δρχ. 4.000.

Ο κος Τάσος ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (πρεσβευτής) μάς δώρισε καδρωμένη τή φωτογραφία του πατέρα του, του πρεσβευτή Σταμάτιου Αναστ. Αντωνοπούλου-Γενικού Προξένου στη Σμύρνη. (7 Σεπτ. 1899-22 Απριλίου 1904)

Κατάστασης άντικειμένων καί κειμένων σχετική μέ τή Σμύρνη, πού προσφέρθηκαν από τούς κληρονόμους του Φάλμπου τόν στρατηγό κ. Καλλιγέρη, τ. Αντιπρόεδρο της Ένώσεως μας καί πού μέ τήν σειρά του μάς τά δώρισε.

1) CARTE DU GOLFE ET DE LA VILLE DE SMYRNE, έντός πλαισίου χρώματος χρυσού.

2) φωτογραφία «ETABLISSEMENTS OROSDI BACK SMYRNE 1899»

3) φωτογραφία «Υπάτη Άρμοστεία της Ελλάδος έν Σμύρνη 1919»

4) Φωτογραφία του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένώσεως Σμυρναίων 24.2.1964

5) Φωτογραφία της δεξιώσεως πρός τιμήν Γιώργου Σεφέρη στην Ένωση Σμυρναίων 24.2.1964

6) Δεκαετηρίς Έθνικού Κήρυκος Άπρίλιος 1925

7) Μικρασιατική Έστία Ιούλιος-Σεπτέμβριος 1946

8) Ίωνικός παλμός Ιούλιος-Αύγουστος 1971

9) Έκατονταετηρίς της Σεπτής Στοάς «Μέλης»

10) Φιλίππου Φάλμπου Συμβολή στην Σμυρναϊκή βιβλιογραφία 1967

11) Φιλίππου Φάλμπου Νέα συμβολή στην Σμυρναϊκή βιβλιογραφία 1972

12) Γ. Σπυριδάκη Η άγροτική κατοικία εις τήν Κέα 1962

13) Φάκελλος περιέχων δακτυλογραφημένην μελέτην «Τά σπίτια της Σμύρνης»

14) Εικών «THE LANDING OF THE GREEK AT SMYRNA»

15) Πανόραμα της Σμύρνης

16) Φάκελλος περιέχων αποκόμματα έφημερίδων.